

velička

kronjka

Broj 8

Godina 3

listopad

BESPLATAN PRIMJERAK

**SPLITSKA
BANKA**

SOCIETE GENERALE GROUP

**OPG Velička jezera, tel: 098/ 384 508,
Šubičeva 1, Velička**

Riječ urednika

Pitateli semoždaštotoznači „VOLONTERSTVO“ ili što to znači volontirati. U zadnje vrijeme razmišljam puno o samom značenju te riječi, a zašto? Pokušat ću sam sebi dati odgovor a vama čitateljima ako se svidi ili ne svidi..... Od kako smo došli na ideju za izdavanje lokalnih novina bio sam pun elana i nade da će se nešto pokrenuti, da ću ljudima malo po malo otvoriti oči ili uliti neku novu nadu za malo bolju budućnost, nadoao sam se da će ljudi barem malo postati optimisti, ali moram reći da sam se razočarao u tu svoju ideju....

Razočaran sam samim tim što se i dalje trudim u održavanju ovog lista, odigravanju turnira, pomoći drugih udruga i društava, biti produžena ruka turističkoj zajednici u održavanju Vinkova i Čuvajmo običaje zavičaja, i dr. a kada se od nekih traži pomoći pri tome, onda su svi nekako zauzeti, a izgleda da je to kod nas postalo pravilo. Možda zvuči grubo i bezobrazno ali zašto da ne napišem ono što mislim, sve se nekako pretvara u „mlaćenje prazne slame“. Po kafićima se mogu čuti kojekakve rasprave i može se vidjeti da su ljudi nezadovoljni, a kada se nešto treba pokrenuti onda nema nikoga da podrži ideju, znači da smo na riječima jaki, a na djelima? Na djelima pokušavaju pojedinci podići optimizam u mjestu u kojem žive, a živim i ja, ali tog optimizma nekako i nema. Pojedinci koji žele svojom voljom potaci i ostale da djeluju nailaze na „kineski zid“, ostaju sami u svojoj nakani i onda pomalo gube volju. Zanimljivo je da sam i sam taj „pojedinac“ i nekako mi sve to pomalo gubi smisao, sve zato jer sam ostao sam u puno svojih ideja, ali i ostali „pojedinci“ nisu našli na podršku mještana. Nemojte misliti da ovim obuhvaćam sve čitatelje i članove udruga, sve mještane naše Veličke i šire, ali puno vas se tu može pronaći. Pogledajte malo u sebe ili virnite u sebe i recite sami sebi što ste pronašli. Osvrnite se malo oko sebe i pitajte se kome ste pomogli ili kojoj ideji ste pridonjeli. Mislio sam da se treba „boriti“ za Veliku i ljudе koji u njoj žive, da nam bude bolje, ali „kineski zid“ postaje sve veći i veći. Izgleda da se i sam bavim volonterskim radom i još k tome ne nailazim na raširene ruke nego non stop neka spoticanja, što političke vrste, a što među samim sumještanima, i kako onda da se razvijaju ideje i zamislju u takvom okruženju. Većina klima potvrđno na ideje ali kada se trebaju realizirati nastane pustoš...nema se vremena...ma ja to nemogu...ti ćeš to bolje...itd. Zar se ovdje nemožemo sami izboriti za svoje mjesto, zar smo zaista postali toliko lijeni da znamo lijepo pričati ili ogovarati druge, a sami ništa ne poduzeti. Jedino što sam svih ovih godina pokušao biti optimist i vjerojatno ću i ostati, ali do kada? Samo znam da se volonterstvo zaista ne isplati, barem tu kod nas je strašno bezvrijedno, jer onaj koji volontira „nije normalan“, a onaj koji „lovi u mutnom“ je prava „faca“. I tako stojim pred „kineskim zidom“ i razmišljam da se i ja zatvorim u svoju kukuljicu i gledam što mogu zaraditi samo u svom interesu i prestati si praviti brige zbog općeg dobra, jer kako kažu; nemam vremena

iZADRŽAJ-a

VELIČANI U BUDIMPEŠTI	12
GROFOVI	16
NOVA VRSTA GUŠTERA	18
LOGOROVANJE U VELIKOJ	21
IMATI DOBRU BAKU	24
IZVORI	29
VRGANJ - KRALJ GLJIVA	37
DVD VELIKA	40
L.D. LAPJAK	48

Impressum

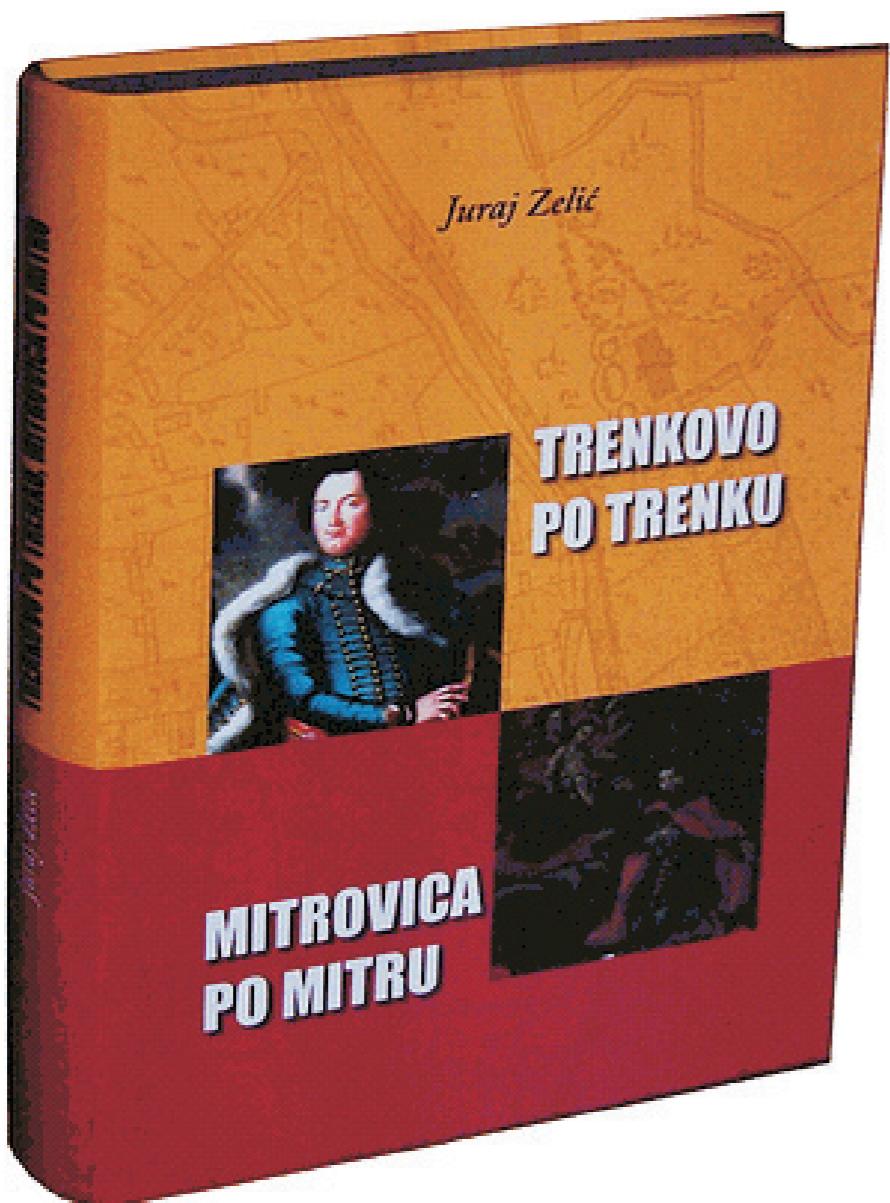
Urednik: Robert Hofman
Suradnici: Drago Štokić,
 Vlado Bošnjaković,
 Alen Solić,
 Bojan Kaloper,
 Danica Rončević,
 Marija Iličić,
 Ana Marinić

Izabralo i uređio: Robert Hofman
Grafička obrada: Ado Ajanović
Tisk: arca d.o.o., Nova Gradiška
E-mail: u.velicanka@gmail.com
 udrugavelicanka@net.hr
 www.velika.hr
Mob: 098/256-554

Predstavljanje knjige Juraja Zelića Trenkovo po Trenku, Mitrovica po Mitru

Dana 12. rujna 2008. u 19 sati u našoj školi održano je predstavljanje knjige Trenkovo po Trenku, Mitrovica po Mitru.

Nakladnik je Udruga "Bolta", a knjigu su predstavili prof. Tomislav Radonić, Tomislav Wittenberg urednik i autor Juraj Zelić. Poznati požeški novinar Ivan Jakovina dao je pozitivne komentare o knjizi.

Do kada... .

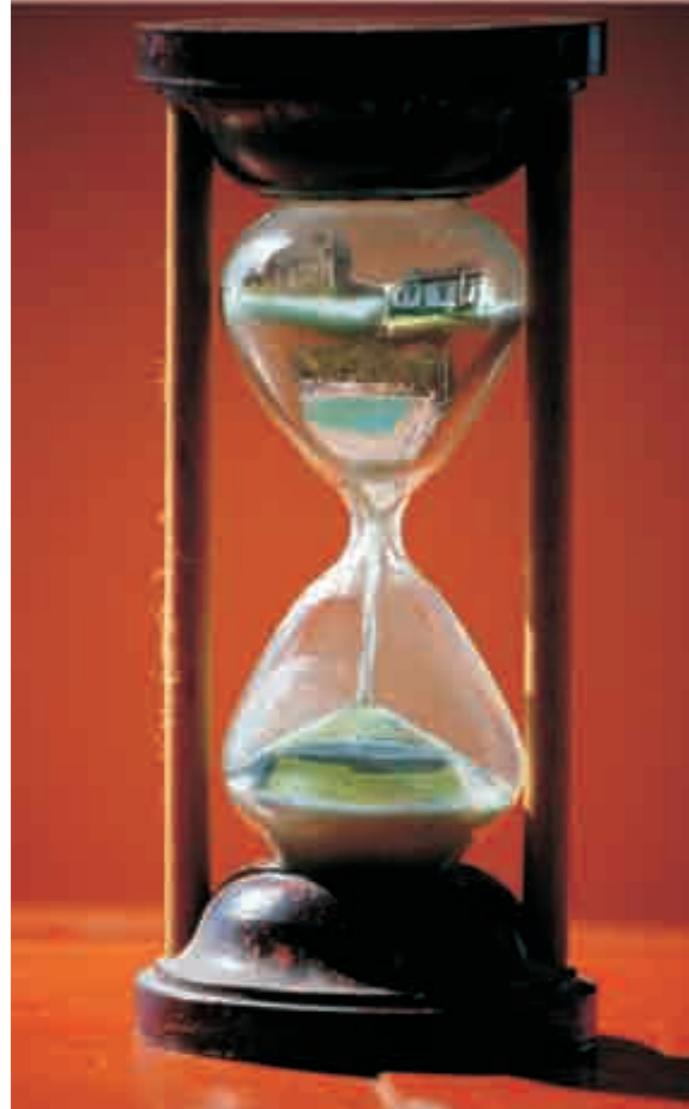
Vremena su teška, bure tuku sa svih strana, sve je teže održati se na površini a kamoli plivati u željenom smjeru. U takvoj situaciji najteže je čovjeku ako je sam. Sto je kod nas najčešći slučaj. Mali poljoprivrednici, mali obrtnici, mali poduzetnici, svi mali ili bolje rečeno, sami. Bore se za svoje mjesto pod suncem a ono nemilosrdno prži.

Uskoro nas očekuje ulazak EU, sto će značiti da više nećemo plivati u uzburkanome moru nego će se ono pretvoriti u još uzburkaniji ocean. Ali širit će se i tržište, otvoriti će se nove mogućnosti za gospodarstvo. Kolač postaje veći i svi očekujemo svoj dio. Mogućnost putovanja bez ograničenja po cijeloj Europi, dakako za one koji si to mogu priuštiti, i još dosta drugih pogodnosti. Ali i dolazit će jača konkurenca što bi moglo biti pogubno za one "male".

Malo more, male ribe a ocean znaci kitove u kojem će većina nas biti tek plankton. Naši "mali" jedva da dišu pokraj ovih naših lakomih "somova" a kako će se tek snaći sa tako velikim igračima. Pirodno je da velika riba pojede malu, tako će veliki poduzetnici s vremenom uništiti male. Ima li tu spasa? Ima! Spas je u jatima, odnosno udrugama, zadrugama, clusterima ili kako se god to zvalo. Možda se ovo sve čini još dalekim i teško vjerovatnim ali kako kažu: "Razmišljaj globalno a djeluj lokalno."

Znamo da danas ima svakakvih udruga. Od uzgajivača ukrasnih kokoši do sakupljača rabljenog zubnog konca. Neke od njih su tu da stvaraju galamu, neke da love u mutnom ali neke zaista odraduju veliki posao i imaju utjecaja. Obično su u udruzi ljudi istih ili sličnih interesa ili svjetonazora ali to nije i ne mora biti pravilo. U Velikoj postoji ideja, koja je dobrim djelom i zaživjela, o krovnoj udruzi. Udruzi koja bi okupljala predstavnike svih veličkih udruga i grupacija. Što bi sigurno pridonjelo boljoj komunikaciji i razmjeni informacija a možda donese i neke konkretnе rezultate za dobrobit cijelokupne općine a na pojedinaca. Kao što je do sada bio slučaj. U svakom slučaju "jato" bi se povećalo i postalo homogenije i lakše bi se oduprlo grabežljivcima. Velika strpljivo čeka da njeni mještani nešto učine za nju ali vrijeme je to koje nemilosrdno prolazi. Ne treba očekivati da će netko drugi nešto promjeniti. Neće tamo neki gospodin iz Zagreba, Požege ili Pleternice, učiniti nekakav dodatni napor da našu Veliku učini boljim mjestom za život. Oni nas samo prigrle za izbore da ispune kvotu. Izbroje nas kao sitan novac u novčaniku i poslige tutnu u zadnji džep. Nama ostane samo gorčina u ustima i frustracije. Dok kad cemo čekati da Velika prestane biti mala i nekome drugom bitnija od nas samih?

[Boeo]

Intervju s načelnikom općine, gospodinom Vladom Bobanom

Bilo mi je dragoo kad sam ušao u zgradu Općine i vidiotoliko maledjece(novorođenčadi), jer to se ne može vidjeti svaki dan, a bilo ih je toliko jer se načelnik izborio da svaka obitelj koja dobije novog malog člana dobije naknadu od 2000,00 kuna, a za svako četvrti dijete i više dobivat će se još po 1000 kn. Što je svakako za pohvalu, pošto nam je otišlo 5-6 generacija iz Općine Velika.

Pitanje o GUP-u:

Ide svojim tokom, dolaze ljudi i daju primjedbe koje su uredno arhivirane, i ove jeseni bi trebala biti javna rasprava.

Pitanje o DVORANI:

Bez opreme se neće otvarati, ide natječaj u vrijednosti od 1 100 000,00 kuna za opremanje dvorane spravama i tek onda će biti otvorene. (cca. 3-5 mjeseci)

Pitanje o BAZENIMA:

Uskoro će biti javna dražba.

Pitanje o VRTIĆU:

Nastao je problem s izvođačem radova pa je ministarstvo napisalo novi natječaj EIB2, i izabrao Požešku tvrtku „STAN“. I iz tih razloga kasne radovi. Mogu samo reći da se nadamo da će izvođač čim prije završiti radove da se djeca mogu igrati i družiti u svojim prostorima.

Pitanje o POLJANICAMA:

Potpisan je ugovor s Fondom za zaštitu okoliša za projekt koji iznosi cca. 7.5 miliona kuna, za sanaciju divljeg odlagališta otpada „Poljanice“, gdje bi se kroz sanaciju razvio jedan rekreacioni centar (moto-cross staza). Projekt bi trebalo financirati 80% ministarstvo a 20% Općina.

Pitanje o SKI STAŽI:

Staza je dobila svoj oblik, što znači da su zemljani radovi gotovi, posaćena je trava, troškovnik je izradžen, a što se tiče skijanja ove zime; bit će ga pa makar i bez vučnice.

Još par riječi bi htio reći, a to je da smo račun Općine Velika odblokirali, da se podmirila šteta u Trenkovu koja je nastala za olujnog vremena. Radimo na projektu Veličkog trga, ulica

Dr.F. Tuđmana (kod željezničke stanice), da su projekti gotovi za društveni dom ,kako u Dragi tako i u Stražemanu, a i u svakom naselju ponešto uz sve aktivnosti u skladu s proračunom, poticaj u poljoprivredi, udruge, športski klubovi, itd. U razgovoru smo s Hrvatskim šumama da naprave ogledni (izložbeni) park (iznad benziske stanice).

INA - BENZINSKA POSTAJA

Krečući se kroz mjesto i slušajući mještane, primjetili smo da su mnogi nezadovoljni s radnim vremenom naše benzinske postaje (od 07- do 13h), i lokacijom iste.

Razmišljali smo i došli do zaključka da malo kome odgovara radno vrijeme;

Neodgovara ni ljudima koji rade prvu smjenu a takvih je puno, obrtnicima, poduzećima jer oni svi rade većinom do 15,00h. U ljetnim mjesecima a i tokom godine ljudima koji dolaze u turizam, posjetu, prolaze kroz mjesto, itd... Te poljoprivrednicima, ljudima koji idu praviti drva, itd...

Dali je benzinska postaja tu radi nas?

Dali smo nešto poduzeli da izmjenimo radno vrijeme?

Ne nismo!

Mislimo da je vrijeme da se pokrenemo svi zajedno, mještani , Općina Velika, Turistička zajednica, Park prirode, i ostala poduzeća i poduzetnici, da bar promjenimo radno vrijeme benzinske postaje ako je ne možemo i izmjestiti na drugu prihvatljiviju lokaciju.

Postoji besplatni telefon na koji možete ostaviti svoje prigovore i pohvale na rad benzinske postaje, a to je; 0800-1112

OBAVIJEŠT

Udruga veličanka će u idućem izdanju kronike krenuti s RUBRIKOM
„PITAJTE - ODGOVARAMO“

Svoja pitanja postavite na telefon 098 256-554

Udruga Veličanka

RASELJENI HRVATI KOTORVAROŠKE DOLINE

U proteklih par mjeseci Hrvati kotorvaroške doline mogu se pohvaliti brojnim događanjima organiziranim dijelom kroz Udrugu a dijelom kroz privatne aranžmane.

Ljeto je vrijeme koje broji veliki niz svetaca koji su se slavili i danas se slave u kotorvaroškim župama kao zaštitnici groblja i okolnih sela.

U zadnjih par godina vidljiv je sve veći broj Hrvata prognanih iz toga kraja koji sve češće dolaze na svoja ognjišta.

Možemo izdvojiti hodočašće sv. Iliji u sela Plitska i Jakotinu, Velikoj Gosi u selo Jakotinu, sv. Roku u selo Zabrdje i sv. Franji Asiškom u Vrbanjce.

Pored hodočašća sve više osoba svojim zalaganjem nastoji pomoći organizaciji pojedinih svečanosti.

Vrijedne ruke prognanih Hrvata daju sve više vremena, energije i sredstava za radove na čišćenju i sanaciji ograda, uređenju kapela u selima i postavljanju krizeva na grobljima.

Poznato je da su gotovo sve kuće porušene u hrvatskim selima i da samo mali dio Hrvata danas živi u samome gradu i nekolicina u par sela.

Na sreću okupljanja su sve češća tako da sela zažive pored ljeti u zadnje vrijeme i zimi.

Ovom prilikom slobodni smo izdvojiti jednu posebnu svečanost.

Ove godine 29. lipnja je zaređen za svećenika u požeškoj katedrali sv. Terezije Avilske vlč. Anto Ivić rođen u Plitskoj kraj Kotor-Varoša.

Anto je jedno od sedmoro djece Mijata i Ivke (rođ. Grgić) Ivić.

Obitelj Ivić do rata 1992. godine živjela je u Plitskoj, kad s ostalim prognanicima dolaze u požeški

kraj. Osnovnu školu je započeo u Vrbanjcima a nastavio u Požegi. Nakon završene osnovne škole upisuje Ugostiteljsku školu koju prekida već sljedeće godine i upisuje Nadbiskupsku Klasičnu gimnaziju na Šalati u Zagrebu s boravkom u Dječačkom sjemeništu. Dakle to je bio korak odluke za svečeništvo. Na istoimenoj gimnaziji je maturirao 2002. godine s odličnim uspjehom nakon čega svoj hod prema svečeništvu nastavlja odlaskom u Bogoslovno sjemenište na Kaptol u Zagrebu. Iste godine upisuje filozofko-teološki studij na Katoličkom Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Nakon završenog prvog dijela studija, onog filozofskog, njegov biskup i poglavari Bogoslovnog sjemeništa upućuju ga na nastavak teološkog studija u Rim na Papinsko Lateransko Učilište i na odgoj u Veliko Rimsko Sjemenište. Tamo je završio ostale tri godine svoga studija i diplomirao u šestom mjesecu 2007. godine.

Svećana Mlada misa slavljena je 13. srpnja u crkvi sv. Leoplda Mandića u Požegi a po završetku mise slavlje je nastavljeno uz ručak u Bijeloj Kući u Blackom.

Članovi Udruge i KUD-a 'Hrvoje Vukčić Hrvatinić' uveličali su slavlje dolaskom na misu a potom i na ručak u narodno nošnji.

Nakon tjedna dana, 20. srpnja u rodnom selu Plitska na sv. Iliju vlč. Anto Ivić na poseban način proslavio je svoje ređenje sa mnogobrojnim gostima koji su stigli iz puno gradova i država gdje žive nakon rata.

To je prvi svećenik rođen u Plitskoj i iznimno zadovoljstvo je bilo sudjelovati misnom slavlju.

Članovi Udruge organizirali su autobusom za tu prigodu i prijevoz iz Požege za Kotor-Varoš.

Članovi Udruge raseljenih Hrvata nesebično rade na organizaciji raznih događanja u

duhu zbližavanja ljudi i nastojanju da se održi tradicija i kultura kotorvaroškog kraja.

Iduće hodočašće je u Vrbanjce sv. Franji Asiškom 04. listopada i tim povodom bit će prijevoz za sve zainteresirane iz Požege.

U svakodnevnoj žurbi za vlastitu egzistenciju zalažemo se za našu budućnost kako dani provedeni u neizvjesnosti i tuzi ne bi bili odneseni u zaborav, da iz njih naučimo cijeniti svoje živote i snagu koju smo stekli kroz patnju.

Anda Đerdić

UDRUGA VELIČANKA

Udruga Veličanka moli sve sugrađane koji imaju na tavanima ili ladicama starih fotografija ili razglednica da nam poklone ili prodaju ili posude da skeniramo , potrebno nam je za izložbu.

Sve informacije 098-256-554 ili alensolic@gmail.com

SEDMI SPORTSKI SUSRETI UMIROVLJENIKA

Već sedmi put, točnije 24.8.2008. susreli su se umirovljenici naše županije, pod pokroviteljstvom grada i županije.

Ponajprije su „ukrstili koplja“ na sportskim borilištima (šah,kuglanje,streljaštvo i pikado za žene)

Tako su umirovljenici naše Udruge u vrlo oštrot konkurenciji osvojili sljedeća mjesta:

mjesto u pikadu za žene

mjesto u streljaštvu

4. mjesto u šahu i kuglanju.

Te nedjelje „otvorilo“ se nebo, ali nije sprječilo 150 umirovljenika naše općine, pri odlasku u Požegu. U sportskoj dvorani Grabrik održavala se završna svečanost ovih sportskih susreta.

S početkom u 9 sati, nakon svećane himne, te pozdravne riječigospodina Vladimira Lokmera, predsjednika MUR Hrvatske, gospodina Ivice Berec, predsjednika Udruge i koordinacije Požega, gradonačelnika Požege gospodina Zdravka Ronka, započeo je nastup pjevačkih i glazbenih sastava iz cijele županije.

Naša pjevačko-glazbena skupina je vrlo uspješno nastupila sa nekoliko starih pjesama i neizbjegnom Tonijevom pjesmom – Dodite jednom u Veliku moju -.

Pljesak oduševljene publike nam je najveća nagrada.

Na pozornicu su se nakon toga popeli svи izvođačи i zajedno zapjevali – Ne dirajte mi ravnici.

Nakon ovog veselog dijela, slijedio je odlazak na zajednički ručak u vatrogasnici dom. Prije svečanog ruka podijeljene su diplome, a nakon ručka uslijedilo je veselje uz pjesmu, svirku i druženje.

Na rastanku toga lijepog druženja, želje za dobro zdravlje i da se dogodine opet sretnemo, a oni najbolji, neka se potruđe da donesu po neku medalju sa republičkog natjecanja, koje će se održati u Listopadu u Šibeniku.

Sretan im nastup!

Tajnica UMHU općine Velika
Horvat Ljubića

VELIČANI U BUDIMPEŠTI

KUD „Ivan Goran Kovačić“ iz Velike, gostovao je u Budimpešti. Razlog gostovanja bila je kulturna manifestacija gdje je sudjelovalo 11 nacionalnih manjina i predstavljalo svoj kraj, pa tako i naš KUD. 35 članova našeg KUD-a oduševljeno je boravkom kod svog domaćina, domaćini su ih krasno ugostili i osigurali imugodan boravak i druženje u Budimpešti. Za pohvalu je to što je naš KUD bio glavni gost, a izveli su splet slavonskih plesova našega kraja, te kolo Ražanac, koje plešu samo ženske članice.

Osim ugodnog druženja i nastupa u kulturnom programu, putovanje su iskoristili i za obilazak Budimpešte. Za boravku u Budimpešti, članovi KUD-a dogovorili su i suradnju sa selom Kaćmar, smještenim jugoistočnoj Mađarskoj, gdje živi mnogo hrvatskih Bunjevaca. Tako su Veličani pozvani da iduće godine budu njihovi gosti na Bunjevačkom prelu, što su spremno prihvatili.

Ovo gostovanje je bilo drugo po redu, ali već sada se planira odlazak i na slijedeće gostovanje, to jest smotre folklora. Tako već 4. listopada odlaze u Rešetare, gdje će također pokazati dio svog stvaralaštva. Ove godine, točnije 26. listopada, prvi će put gostovati u Stolcu u Hercegovini.

Tako se i dalje nastavlja rad našeg KUD-a koji pokazuje svoje vještine u predstavljanju našeg kraja.

VALKO

BIVŠI STROJOVOĐA UŽIVA U BRIZI O SVOJIM OVCAMA

Veličanin Valentin Jakobović kojega mještani poznaju po nadimku Valko 34 god. radio je na Hrvatskim željeznicama kao strojovoda. Vozio je vlak na relaciji Velika-Osijek-Vinkovci-Zagreb. S odlaskom u mirovinu našao je zanimljiv hobi – ovčarstvo, kojim se bavi već godinama. Nakon završene više strojarske škole u Rijeci, Valko je radio šest godina u dalekom svijetu; Australiji, Indoneziji i Austriji, a od 1975. god. radio je na željeznicu. Puno lijepih stvari dogodilo se dok je radio na HŽ-u, a jedan događaj ne može nikada zaboraviti. Dok je vozio vlak prema Osijeku u naselju Londica kod Našica, «crkao» mu vlak, šinobus se pregrijao. Ništa mu drugo nije ostalo nego da pozove sve putnike da poguraju vlak. I sam je gurao, a kad je upalio više ga nije mogao zaustaviti, u šali će Valko.

Započeo je s tri ovce koje je nabavio još 1985. god. Svake bi godine ostavljao žensku janjad za rasplod i tako sve dok nije došao do stada od 150 ovaca. Danas ih ima stotinjak. To je broj s kojim se uz mirovinu da lijepo živjeti. Rad s ovcama zahtijeva obavezu tokom cijelog dana. Držim ih na farmi u Suvačama, to je odmah iznad Male Veline. Ovce prehranjujem sijenom, kukuruzom i zobi. U proljeće i ljeto su uglavnom na ispaši. Blizu je šuma pa se hrane i šumskim plodovima, žirom i bukvicom. Desi se da koja i zaluta u šumi, ali brzo se vratí stаду. Dešavalо se da i psi latalice pokolju ovce.

«Janjee uglavnom sve prodam za razne proslave i da ih imam još toliko sve bi prodao jer moje su ovce pasmine Baden – Viteberg, a meso te pasmine je kvalitetno. Događa se da pokoja ovca ojanji trojke, a češće po dvoje. Obično takvu janjad prehranjujem kravljim mlijekom. Ovce se moraju jednom godišnje ošišati. Za šišanje ovaca platim osobu. Vunu ne mogu nigdje plasirati pa je obično bacam i palim. Čuvanje stada nekad preuzme pastir Stevo, a u pripremanju hrane i drugim poslovima pomaže mi cijela obitelj. Ljubav prema ovcama nosim još od malih nogu.»

Osim ovčarstvom, koje Valko voli i koje ga odmara bavi se i rezanjem drva. Naučio je Valko raditi i ništa mu nije teško i tako će biti sve dok mu Bog dade zdravlja.

Pripremio: Mado Bošnjaković

ZBILJA SLAVONSKOG OBILJA

Prolazeći neki dan kroz našu lijepu Veliku oko mi je zapelo za veliki natpis na jednom vozilu za dostavu. Na vozilu je pisalo: «Zbilja slavonskog obilja». U meni se nešto uznemirilo. Znam da taj natpis u potpunosti odgovara našem bogu danom bogatom kraju, Slavoniji, u kojem stvarno imamo sve. Šume koje nam daruju svjež zrak i ogrjev, bogat biljni i životinjski svijet i Park prirode Papuk s kojim se jako ponosimo. Naša su polja rodna i zasađena različitim kulturama, a na padinama se nalaze vinogradi i voćnjaci. Možemo reći obilje svega, a mi se pitamo kako preživjeti?

Čitajući naslovnice naših dnevnih novina o potrošačkoj košarici za četveročlanu obitelj od 7000,00 kn, iako 80% nema niti 3000,00 kn, zapitamo se gdje odlazi sve naše obilje. Ljudi su u Slavoniji vrijedni, puno rade i bore se za opstanak kako bi jedva platili struju i vodu, još ako školju dječu onda im je svakodnevica noćna mora.

E, Slavonijo moja, bogata i zapostavljena teško i tebi i nama. Ako neki gost na našem lijepom Jadranu pokvari želudac, brzo dobijemo odgovor da je salmonela kobasica iz Slavonije. Isto je i sa ptičjom gripom, svinjskom kugom i kravljim ludilom, jer sve je najlakše pripisati Slavoniji. Kad netko želi zgrabiti novaca, lijepo unajmi bazene u Velikoj, ne plati dvadeset radnika i ode, nikome ništa. Uz to još pošalje poruku da radnici zarađeni novac neće nikada dobiti. Jesmo li mi u Slavoniji dežurni krivci za sve? Kome to smeta da Slavonija uistinu bude ono što je i kada ćemo u njoj moći živjeti život dostojan čovjeka? I na kraju se pitam kad će nama svima biti dostupna ta «zbilja slavonskog obilja».

Marija Iličić

STARINA

Pogledaj kako umire nada
u očima starca pognuta lika,
a nekad je bio slika.
Pruži mi ruku, osmjeh podari
i ti ćeš jednom biti stari.

Neka te ne plaše bore na licu
i ruka stara žuljeva puna.
Nije ga mazio život ko tebe sada
pomozi mu da ne umre nada,
pomozi mu sada.

Da prijeđe rijeku gorku od bola,
i da sa one druge strane
doživi neke bolje dane.
Starina sijeda patnik najveći
utro je putove tvojoj sreći.

Svaka je nada za iznenada,
svaka je sreća od bola veća.
Osmjeh je vrijedan ko tisuću riječi,
i tko te priječi
da ga pokloniš svima, nesretnima, starima.
Marija Iličić

T.S. GROFOVI NA ZLATNIM ŽICAMA SLAVONIJE 2008.

Na ovogodišnjim Zlatnim žicama Slavonije po prvi puta samostalno nastupili su i Grofovi sa pjesmom „U slavonskoj tihoj noći“ za koju je stihove napisala Marija Iličić, glazbu Robert Vojvodić Bekrija dok su za aranžman zaslужni Robert Vojvodić Bekrija i Krinoslav Dražić.

Nastup Grofova u polufinalnoj večeri od strane publike ocijenjen je kao odličan debitantski nastup, a čak smo u nekim medijima kotirali i kao favoriti za prolazak u finalnu večer što se ove godine nije dogodilo, ali se nadamo i trudit ćemo se da već dogodine napravimo i taj korak te još bolje promoviramo tamburašku pjemu i, naravno, našu Veliku.

Ovim putem se zahvaljujemo našim obiteljima, sponzorima, svim Veličanima i svim našim prijateljima na velikoj potpori jer bez Vas sve ovo ne bi imalo smisla! HVALA!

SLAVONSKA NOĆ

Prosula se misečina
u slavonskoj tihoj noći
dok blistaju k'o dragulji
nasmijane tvoje oči

Ref:
Volio bi da mi kažeš
kako i ti voliš mene
u slavonskoj tihoj noći
nek' nas vide zagrljene

Draga si u srcu mome,
tvoje lice, osmijeh, oči,
da si meni sve na svitu
reći ću ti ove noći

Nitko ne zna da te volim,
osjećaje srce krije
samo misec stari znade
što nam se nad glavom smije.

Tamburaški sastav Grofovi

Tomislav 098-547-424	Alen 091-571-62-74
Marko 098-135-82-74	Dominik 091-924-89-79

više o ts grofovi na:
www.tz-velika.com

Otkrivena nova vrsta guštera

Skupina mladih mađarskih biologa Mađarske Akademije znanosti, Mađarskog prirodoslovnog muzeja i Eotovos Lorand Sveučilišta iz Budimpešte mr.sc. Gellert Puskas, dr. sc. Kirill Mark Orci i dr. sc. Gergely Szovenyi od 2008. godine provode istraživanja skakavaca na travnjacima i otvorenim šumskim staništima Parka prirode Papuk. Tijekom istraživanja zamjetili su i veći broj ivanjskih rovaša, vrste guštera koja je također rijetka u Mađarskoj. Ivanjski rovaš je najmanji gušter u Hrvatskoj - ukupna dužina tijela (s repom) rijetko doseže 13 cm, a tijelo (bez glave i repa) mu je dugo tek 2-5,5 cm. Za razliku od ostalih guštera ima noge koje izgledaju premašeno s obzirom na tijelo. Na očima mu nedostaju kapci. Gornja strana tijela je smeđa, a može biti i sivomaslinasta s metalnim sjajem, a na bokovima ima tamnu prugu. Hrani se svim vrstama člankonožaca (kukcima, paucima...). Obitava na travnjacima, otvorenim i svjetlim šumama i na rubovima šuma. Većinu vremena provodi na ili u blizini tla. Obitava na staništima s dosta listinca u koje se može relativno brzo sakriti jer slabu trči.

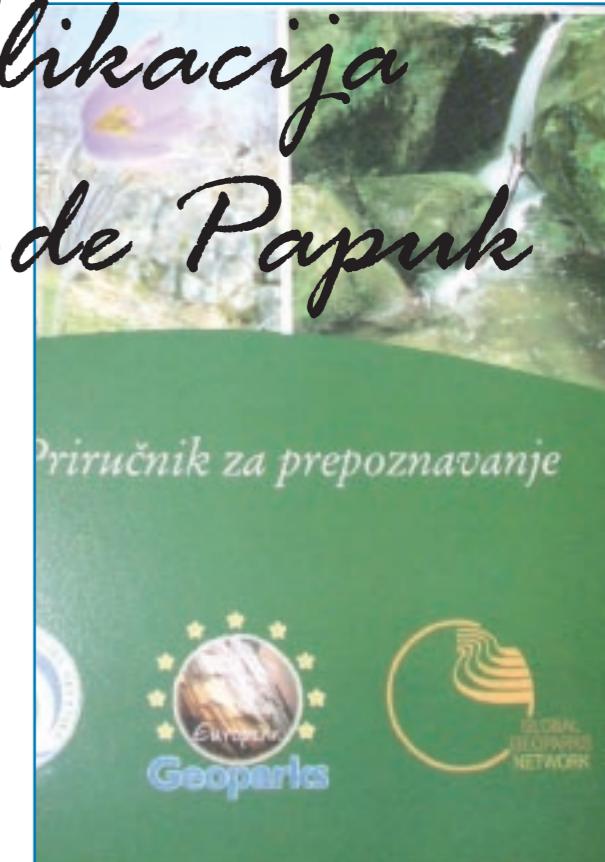
U Europi je ugrožen zbog uništavanja staništa – pošumljavanjem ili širenjem poljoprivrednog zemljišta. U Hrvatskoj je dosad zabilježena u okolini Iloka i na obroncima Fruške gore, a postoji i stari zapis (iz 1851.) s područja Donjeg Miholjca. Ovako vrijedan nalaz rijetke vrste životinja na području Turjaka, Mališčaka i Pliša ponovno je potvrdilo izuzetnu biološku vrijednost ovog područja Papuka u neposrednoj blizini Velike.

Nova publikacija Parka prirode Papuk

Park prirode Papuk izdao je novu publikaciju – terenskipriručnik «Rijetka i ugrožena flora i fauna Parka prirode Papuk - Priručnik za prepoznavanje». Priručnik ima 62 stranice, a u njemu su opisane 54 vrste gljiva, lišajeva, biljaka i životinja koje obitavaju u Parku prirode Papuk. Osim tekstualnog opisa, svaka je vrsta popraćena i fotografijama u boji kako bi se što lakše na terenu mogla prepoznati. Ovaj slikovni priručnik omogućuje upoznavanje svih posjetitelja i ljubitelja prirode Papuka s dijelom ugroženih i rijetkih vrsta flore i faune ovog područja.

U Priručniku se nalazi i Obrazac za prijavu nalaza u kojeg možete zabilježiti gdje ste i kada našli neku od ugroženih vrsta koja se spominje u priručniku i kako o tome obavijestiti Park prirode Papuk. Naime, vrlo je važno znati gdje

točno obitavaju rijetke i ugrožene vrste kako bi se njihova staništa mogla zaštiti, a brojnost pratiti tijekom godina. Blagva, modra sasa, kaćuni, alpska strizibuba, mukač, vodenjaci, patuljasti orao... samo su neke s „najtraženijih“ vrsta iz Priručnika. Planinari, izletnici, školska djeca... postaju uz ovaj priručnik istraživači amateri koji prate stanje i očuvanost flore i faune na Papuku i time se aktivno uključuju u zaštitu prirode u našem Parku prirode, ali i u Hrvatskoj. Priručnik će zainteresiranim biti dostupan u info-centrima PP Papuk u Velikoj i na izletištu Jankovac, te u uredima PP Papuk u Voćinu i Orahovici. Svakako je važno napomenuti da je izdavanje ovog priručnika djelomično omogućila i Hrvatska lutrija d.o.o. kojima se i ovim putem zahvaljujemo na donaciji.

Opet ispočetka

Jenjava još jedna turistička sezona. Podvlače se crte, zbrajaju se prihodi i uspoređuju se sa prošlim sezonom. Već se polako vrše pripreme za iduću godinu.

U veličkoj općini baš i nismo imali osjećaj da traje sezona. Par puta gužva na bazenu i to je bilo to. Bazeni su, zahvaljujući upornosti pojedinaca, učinili situaciju podnošljivijom iako je to predaleko od onog stupnja na kojem bi turizam u našoj općini mogao i trebao biti. Ako i dalje od ponude bude samo brčkanje u bazenu, to nikako neće potići povećanje turističke posjete. Poznato je da danas turisti pa i vikendaši, naši najčešći gosti, imaju veće prohtjeve. Velika ima veliki potencijal u sportsko-rekreacijskom turizmu poput biciklizma, paraglaidinga, planinarenja i dr. Izletnicima je već dobro poznata sa svojim jedinstvenim krajolikom i čistom prirodom. Sve je to lijepo i primamljivo ali ponuda i organizacija su daleko od ozbiljnog bavljanje turizmom ali ima dobru perspektivu. Naravno da nedostaje smještajnog kapaciteta i to je velik hendičep, ali sa većom potražnjom smještaj bi se već počeo pojavljivati. To je nekakav prirodi tijek, mogli bi reći i turistička evolucija. Malo poboljšanje infrastrukture i veći angažman u Veličkoj ponudi je ono na čemu se treba poraditi. Za početak možda redovno osvježavana internet stranica turističke zajednice, koja bi sadržavala informacije o zbivanjima i zanimljivostima u općini,

korisnim za potencijalne goste.

Tu je još nešto što je u Velikoj zanemareno, a bilo je na solidnom nivou. Godinama smo imali reputaciju u regiji kao dobra kamperska destinacija. Najčešći gosti dolazili su iz Gradiške, Sl.Broda i Požege. Nekada su livadu iznad bazena prekrivali na deseci šatora gotovo čitavo ljeto. Ta livada danas više ne postoji, uništena je, a prema nekim obećanjima na njenom mjestu trebao se uzdići centar elitnog turizma u Slavoniji. A izvirilo je groteskno zdanje koje pruža smještaj zmijama, gušterima i drugim sličnim gostima. Kamperima nije ponuđena nikakva alternativa. Potpuno su marginalizirani. Na toj livadi nije bilo neke infrastrukture, ali jedna slavina sa pitkom vodom i sanitarni čvor u sklopu bazena su očigledno bili dovoljni da privuku ljude. Ti su kamperi zasigurno ostavili i nešto novca u lokalnim trgovinama, kafićima i bazenima, a od posjetitelja sadašnjeg zdanja na livadi baš i nemamo nikakve koristi. Možda bi to bila dobra smjernica kuda bi se velički turizam trebao kretati. Urediti kampersko naselje iziskuje određena sredstva ali svakako je povoljnije od izgradnje hotela ili apartmana. Kamperi ionako sebi donesu svoj smještaj. Najpotrebniji su pitka voda i sanitarni čvor. Cilj kampiranja i je biti sjedinjen s prirodom, a priroda je ono u čemu u Velikoj ne možemo promašiti. Od nekud treba krenuti zar ne?

[Boeo]

LOGOROVANJE U VELIKOJ

IZVIĐAČI JARUNA

Park prirode Papuk i turističko središte Velike Ijeti su na meti mnogobrojnih izletnika i ljubitelja prirode. Ovog su ljeta atraktivne lokalitete Papuka poželjeli bolje upoznati zagrebački izviđači „Jarun“. Na veličkim livadama uz potok Dubočanku svakoga su dana kroz igru i druženje otkrivali prirodne ljepote ovoga kraja. „Ovdje smo došli da djeca upoznaju Veliku i Papuk, da se zabave i nauče preživjeti u šumi, super je, priroda je totalno nešto drugo nego u gradu“ kaže Matea Matec. Boravak u Parku prirode Papuk podjednako je oduševio izviđače koji su ovamo došli prvi put, kao i one koji su tu već bili. Tira Keranović 10 godišnjakinja već je bila u Velikoj na zimovanju. Svaki put kada dođe, kaže nešto novo nauči i ovdje joj je lijepo.

Zato će mnogima park prirode Papuk i Velika ostati u lijepom sjećanju te će se vratiti kao odrasli.

RESTORAN MALIŠČAK

UGOSTITELJSTVO STARI GRAD
LUKE IMBRIŠIMOVIĆA 9
34330 VELIKA
tel : 034 -233 - 771
mob: 098 - 724 - 331

www.restoran-maliscak.hr

izrada web stranica i web dizajn

Optimizacija internet stranica, najpovoljnije cijene web dizajna koji možete dobiti samo kod nas, web stranica već od 700,00 kuna

obrt "lipa" mob: 098/256-554

registracija domene zakup prostora smještaj web stranica optimizacija stranica

kolumna danice rončević

Baš kao da je mene pitao, autor teksta „Vakuum generacija“, pogodio je točno u „sridu“ problema Velike – riječju i slikom.

Ja bih nešto o istoj temi, samo s drugog aspekta. Već letimičan pogled nam kazuje da su nam neophodne korjenite promjene da bi se održao kakav – takav kulturni iini život u nekada poznatoj i lijepoj Velikoj, nekadašnjem centru turizma ovog dijela Slavonije.

Tu i tamo iskrne neka slabašna inicijativa i mi se odmah poveselimo. Netko se dobro sjetio posaditi cvijeće – super, nešto se događa. Niknuo je kutić za djecu (umjesto onog uništeno) – odlično, bit će nešto. Netko se sjeti, iako rijetko, nešto počistiti, urediti. I mi vječni optimisti, povjerujemo da se stvarno krenulo: „idemo dalje“, „Ubacimo u petu“, „Budimo svoji“ i to. Ah,da. Iako se sve što se kod nas pomaklo, pomaklo se tek snagom lahora, ali već su tu „oni“ vandali. Naši mali i malo veći vandali. Tek se nešto malo popravi, a oni već uništavaju. Pod okriljem noći, ili pak sumraka, kreću pojedinci, dvojci ili skupine. Kidaju posađeno, razbijaju postavljenou. „Veliki“ se uvale u male ljljačke, udaraju nemilosradno klackalicama o zemlju, kidaju drveće. Moglo se vidjeti malo veću djecu kako kamenjem uništavaju prometne znakove, pokušavaju ih srušiti i slično.

Ako već nisi svojom rukom ništa posadio, ništa dobro uradio, nemoj tom nekorisnom rukom uništiti ono što je netko drugi dobrom voljom napravio. Pitam se odkud toj mladosti takav uništavajući poriv. Mladost je uvijek buntovna, ali nije to to. Buntovnici su protiv nečega i za nešto drugo – bore se za nešto svoje. Ovo kod nas je čisto uništavanje. I svatko se pita – kako se zove to dijete ili djeca. Ja se pitam čija su to djeca, jer kućni odgoj je početak početaka. Dijete se ne rodi zločesto. Dobro ili loše postaje vremenom. I ako mu nitko ne udahne dušu i osjećaj za dobro i lijepo, neće to možda nikada ni imati. A tko je taj tko će imati najviše utjecaja na mlado biće – to je pravo pitanje.

RAMPAŠ

RAMPAŠA SU PUNE ČAŠE
PAJDAŠI SE NAŠLI STARI
SVAKOM OVO I NE PAŠE
ALI TKO SAD ZA TO MARI

KAPLJICA JE BISTRA SKORO
TREBA PROBAT NOVI OKUS
ZAŠTO ČEKAT KAD BI MORO
NAPRAVITI HITNI POKUS

NIJE TEŽAK OVAJ OPIT
IZVEST ĆE SE NA BRZINU
KOLIKO TREBA MORAŠ POPIT
AL NE SJEDAJ NA VISINU

AKO MISLIŠ DA JE MUTNO
TREBA ČEKATI DA SE SMIRI
NIJE PROLEM ČEKAT JUTRO
I SUNAŠCE DA IZVIRI

ENOLOG JE TEŠKO BITI
ULOŽITI MORAŠ TRUDA
MLADO VINO STRUČNO PITI
PROĆI CESTOM ŠTO KRIVUDA

DANICA RONČEVIC
VELIKA

Mažoretkinje OBAVJEST

- Počet će se s radom u 10 mj. (listopad).
Svi članovi će biti obavješteni i vršit će se upis novih članova.

Udruga

NAJSTARIJA STANOVNICA RADOVANACA IMATI DOBRU BAKU

U mom susjedstvu živi baka koja ima osamdeset i sedam godina. Baku nije pregazilo vrijeme, nisu je ubile tuge i težak život na selu. Baka se zove Ivana Kopjarević, rođ. Solić. Rođena je 20. kolovoza 1921. godine u Radovancima od oca Imre i majke Ane, rođ. Likan. U obitelji je imala jednog brata i tri sestre. Kad bi je tražili pod pravim imenom, dosta ljudi u selu ne bi znalo koga traže jer baku svi od milja zovemo baka Ivka i baka Dika.

Baka Ivka udala se 1938. godine za Milana Kopojarević. U braku je imala dvoje djece, sina Stjepana i kćer Maricu koja je umrla sa osam mjeseci. U drugom svjetskom ratu izgubila je muža koji je poginuo u Slavonskom Kobašu. Njegovo tijelo nikada nisu našli niti pokopali. Sav teret života je pao na leđa mlade žene s malim djetetom. Imali su konje koje je baka tada zamjenila volovima s kojima je obradivala zemlju.

Sin Stjepan se oženio 3. siječnja 1959. godine sa Zdenkom Zlomisić pa je baka dobila unuku Đurđu i unuka Ivicu. Baka Ivka i snaha su živjele skladno. Često se događa da se snahe i svekrve ne slažu pa se kaže jedna je Ivka i Zdenka. Godine 1969. sin i snaha odlaze na rad u inozemstvo, a kuću i djecu su povjerili baki Ivki. Baka opet postaje stup svoje obitelji. Godine su prolazile. Oženio se unuk, udala se unuka i baka je dobila petero praunučadi. Baka je radila i brinula se o svima. Njezine praunuke su je zvali naša kolegica. Danas baka ima i šukununka Izaka. Sva djeca iz susjedstva voljela su baku, a ona je njih sve jednak i korila i hvalila. Njezino je dvorište, i prije i sad puno djece.

Baka Ivka nam je prava enciklopedija. Od nje se uvijek dobije odgovor što se i kada dogodilo. Uvijek je baka Ivka govorila: Bog je tako htio. Tako je moralo biti kad je izgubila svoje najbliže: roditelje, brata, sestre, nećake pa i jedinog sina.

Bakina je snaga njena molitva. Ide redovito na svetu misu, ispovijed. Baka je čak i hodočastila u Rim. Danas baka Ivka i snaha Zdenka žive same i brinu se jedna o drugoj. Kad sam je nedavno posjetila, našla sam je kako plete pokrivače za klupe, jer kako baka kaže svima trebaju klupe, a one su tako hladne. Baki Ivki želim snagu do kraja života koji joj je odredio Bog i znam da je njezina obitelj sretna jer zna što znači imati pravubaku.

www.tz-velika.com
nove web stranice turističke zajednice općine Velika

PROBLEMATIČNA VODA IZ BUNARA

U ekološkom laboratoriju Županijskog zavoda za javno zdravstvo svakodnevno se ispituje kvaliteta pitke vode kako u javnim vodoopskrbnim sustavima, tako i privatnih bunara. I dok prema riječima Ivanke Petrović voda iz regionalnog vodovoda svojom kvalitetom zadovoljava Pravilnik o zdravstvenoj ispravnosti vode, dok ona u lokalnom vodovodu, poput čaglinskog, posebice u naseljima Paka, Djedina rijeka i Sovski dol imaju problema sa vodoopskrbom, izjavila je Ivanka Petrović iz Županijskog zavoda za javno zdravstvo, dodavši da poteškoće u snabdijevanju vode povremeno imaju i stanovnici Pakraca i

Lipika koji koriste crpiliše Šumetlica. Prema njezinim riječima u protekla tri mjeseca Ekološki je laboratorij zaprimio oko 280 uzoraka vode sa raznih strana Požeške županije, uglavnom iz regionalnog vodovoda od kojih u 15-tak slučajeva voda nije odgovarala Pravilniku. Daleko lošiju sliku daju analize vode iz privatnih bunara i zdenaca jer je od 56 pregledanih uzoraka čak 50 bilo neispravno

Prema riječima stručne djelatnice ekološkog laboratorija Ivanka Petrović, neispravnost vode u zdencima je dugogodišnji problem na ovom području.

Još uvijek vrlo mali broj vlasnika zdenaca donosi svoje uzorke na analizu, a u većini slučajeva i nakon nepovoljnijih rezultata ne žele poduzimati mjere redovitog kloriranja i pročišćavanja koje bi poboljšale ispravnost vode.

izrada web stranica i web dizajn

**Optimizacija internet stranica, najpovoljnije cijene
web dizajna koji možete dobiti samo kod nas,
web stranica već od 700,00 kuna**

obrt "lipa" mob: 098/256-554

registracija domene zakup prostora smještaj web stranica optimizacija stranica

BOGATSTVO KULTURE HRVATSKOGA RODA BOŽJI JE DAR DUŽIJANCE U TAVANKUTU

KUD „I.G.KOVAČIĆ“ U TAVANKUTU

Središnja svečanost svršetka žetvenih radova - Dužijanca, obilježena je u Tavankutu, u nedjelju, 20. srpnja 2008. Mimohodom do crkve "Srca Isusova" došetalo je više od stotinu vjernika, odjevenih u narodne nošnje, koje su u proteklom nekoliko decenija istim putem dolazile zahvaliti Bogu za darovani kruh. Karucama okičenim novim žitom, stiglo je nekoliko mlađih, te bandaš i bandašica, Pavle Vojnić Mijatović i Ivana Bošnjak. Žito, nošnja, djeca, bogatstvo kulture, okupilo se u molitvi zahvale za zajedništvo koje im je darovano. Misno slavlje predvodio je vlč. Željko Šipek, koji je u svojoj propovijedio naglasio važnost vjere u snagu Božje riječi i milosti, koja nas potiče na dobra djela, te da Bog uvek čini sve da sjeme uzraste kako je zapisano u Evaneliju. Na svetoj misi je, uz tavankutskog župnika, vlč. Franje Ivanovića, koncelebrirao i vlč. Vinko Raguzić iz Aladinića (BiH), koji je sa svojim župljanima, dugogodišnji gost Dužijance u Tavankutu. Svečana procesija ovjenčala je crkvu prstenom od ljudi vjernih Bogu i tradiciji, koji su sve vrijeme molili na najljepši mogući način pjesmom. Misnom slavlju, između ostalih, prisustvovali su predsjednik DSHV-a Petar Kuntić, dogradonačelnik Subotice Pero Horvacki, predsjednik Organizacijskog odbora ovogodišnje Dužijance Davor Dulić, konzulica Generalnog konzulata u Subotici Mirela Lucić, kao i gradski bandaš i bandašica Antun Kuntić i Jelena Gabrić.

Navečer je u dvorištu župe priređeno Bandašino kolo, koje je već tradicionalno okupilo mlade i one malo starije, da se uz ples i tamburaške lijepe zabave i provesele.

Marija Matković Rad slamarci na ovogodišnjoj Koloniji završen je prošloga petka, prigodom čega je već tradicionalno upriličena svečana Akademija. Kulturno-umjetnički program ispunila je pjesma i ples članova Hrvatskog kulturno-prosvjetnog društva "Matija Gubec" iz Tavankuta, te njihovih gostiju iz Republike Hrvatske, te Bosne i Hercegovine.

Prije početka programa, u prostorijama Društva održan je sastanak s predstvincima HKUD-a "Dubrave" iz Aladinića (BiH), KUD-a "Ivan Goran Kovačić" iz Velike (R. Hrvatska), te iz Istre, RKUD "Rudar" iz Raše, koji su prvi puta gostovali u Tavankutu. Svrha održavanja sastanka bila je predstavljanje i upoznavanje s radom ovih kulturno-umjetničkih društava, te uspostavljanja dugoročne suradnje između njih. Osim toga, predsjednik HKPD "Matija Gubec", Ladislav Suknović upoznao je nazočne s projektima Društva koji se planiraju realizirati u budućnosti, što je bio razlog nazočnosti sastanku i predstavnika Mjesne zajednice Tavankut, sa svojim gostima iz Kaćmara (Republika Mađarska), kao i predsjednika DSHV-a, Petra Kuntića i dogradonačelnika Subotice, Pere Horvackog. Petar Kuntić pohvalio je projekte, rekavši da će se s njihovom implementacijom zasigurno ubrzo započeti, jer imaju višestruku potporu. Osim toga, Suknović je naglasio da planirani projekti podrazumijevaju suradnju između Hrvata u regiji, što bi imalo veliki značaj, kako s kulturnog, tako i s političkog i gospodarskog aspekta, te da predstavnici kulturno-umjetničkih društava, kao inicijatori suradnje, imaju važnu ulogu u njihovoj realizaciji.

IVANJSKA NOĆ U KNEŠPOLJU

KUD „IVAN GORAN KOVAČIĆ“ U HERCEGOVINI

25/06/2008, U povodu blagdana sv. Ivana Krstitelja na Vrelu svetog Ivana Krstitelja (Crnašnica) u Knešpolju služena je Sveta Misa. Misno slavlje je predvodio fra Ivan Ivanda. Nakon mise na prostoru školskog igrališta u Knešpolju održana je tradicionalna ivanjska noć pod nazivom "Crnašnica - izvor života 2008".

Na ivanjskoj noći su nastupili Hrvatska kulturno umjetnička društva Biograci, Jare, Mokro, Hercegovac, Ljuti Dolac, Ružići, Seljačka sloga Vinjani, Ivan Goran Kovačić Velika-Požega, domaćin HKUD Knešpolje, klapa Prijatelji i Hercegovački bećari. I ove godine pokrovitelj ivanjske noći „Crnašnica - izvor života 2008.“ je bio Načelnik općine Miro Kraljević koji je i otvorio ovu manifestaciju. Voditelji ovogodišnje ivanjske noći su bili Marinko Karačić i Tanja Ljubić.

Piše
:Alen Solić

SUBVENCIONIRANJE PODIZANJA VIŠEGODIŠNJIH NASADA

AKTI OPĆINSKOG POGLAVARSTVA:

Temeljem Članka 36. Statuta općine Velika („Službeno glasilo općine Velika“ br. 3/01 i 1/02), Općinsko poglavarstvo na 8. sjednici održanoj 15.07.2008. godine, donosi slijedeću

O D L U K U o subvencioniranju podizanja višegodišnjih nasada na području općine Velika

članak 1. Ovom Odlukom određuje se visina subvencije za podizanje višegodišnjih nasada na području Općine Velika tijekom 2008. godine.

članak 2. Fizičkim osobama i Obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima koja podižu višegodišnje nasade na području općine Velika, sadnim materijalom kupljenim u vremenu od 01.12.2007. do 30.11.2008. godini na području RH, a nemaju dugovanja prema općini Velika, isplatiti će se subvencija u iznosu:

- a) 1,00 kn/sadnici vinove loze, maline, kupine, ribiza, ogrozda i ljeske
- b) 4,00 kn/sadnici jabuke, kruške, šljive, trešnje, višnje, breskve, marelice
- c) 10,00 kn/sadnici oraha

članak 3. Nakon sadnje, podnosi se zahtjev za isplatu subvencije, od 01.12.2007., a zaključno do 30.11.2008. godine.

Uz tipski zahtjev se prilaže:

- obrazac br. 3 MPŠVG
- presliku deklaracije sadnog materijala
- presliku posjedovnog lista kojim se dokazuje površina na kojoj je izvršena sadnja
- presliku računa za sadni materijal
- certifikat proizvođača sadnog materijala

Velički toranj – zvonik

Znamo da su još za turska vremena postojali zvonici i zvona. Zvona su ljudi poticala na molitvu, ustajanje i vrijeme. Najavljuvala su vršenje vjerskih obreda i koristila su se za obranu od nevremena.

Danas gotovo da nema crkve i kapela bez zvonika i zvona. Zvonik je znak raspoznavanja vjerskih objekata. Obično su oni na vidljivim mjestima i jedno od znakova prepoznavanja tog mesta.

Kroz stoljeća zvonici su se palili i rušili od neprijateljske ruke pa tako je to bilo i u Domovinskom ratu. Neprijatelji su mislili da će tako ugasiti vjeru i običaje ovdašnjih ljudi, a zapravo

tim svojim zločinačkim djelima još su više učvrstili vjeru u Boga i domoljublje. Poslije rata narod je sa još većim žarom i ljubavi prema svojim svetinjama gradio još veće i ljepše zvonike.

Današnji velički zvonik kralji ovo mjesto i po njemu se Velika prepoznaće. Visok je 41 m a obnovljen je 2002. god. Akcija obnove veličkog zvonika vodila se preko Općine Velika i tadašnjeg veličkog župnika Perice Matanovića. Najprije se izvadila sva potrebna dokumentacija, a zatim izabrao najpovoljniji izvođač radova. Bila je to tvrtka Kamen-Ingrad. Obnova zvonika koštala je jedan milijun i pedeset tisuća kuna. Financiralo je Ministarstvo kulture sa sedamstotisuća kuna, a ostatak Općina Velika. Sve aktivnosti oko obnove tornja vodio je tadašnji načelnik Općine Velika, Josip Perić sa svojim suradnicima.

God. 1740. 2. lipnja blagoslovлен je i postavljen kamen temeljac za zvonik crkve sv. Augustina u Velikoj. Kamen temeljac blagoslovio

je i postavio o. Ivan Kopjarević (rodom iz Stražemana) uz asistenciju generalnog vikara, zagrebačkog biskupa i brojnih franjevaca. U Velikoj je tad bio župnik i gvardijan o. Filip Jurčević iz Velike. Svečanosti su prisustvovali i gosti iz Požege i Osijeka. Gradio se je do 1742. god. a 1773. obojena je kapa na tornju u crvenoj i zelenoj boji sa zlatnim privjescima. Postrance su postavljena i dva andela sa svijećama u ruci. Tako uređen toranj veličke crkve zapalila je strijela (grom) koja je oko 11 sati noću 9. listopada 1799. god. udarila u zvonik. Sve do 4 sata ujutro toranj je gorio. Jedan dio je pao na groblje (s južne strane je bilo groblje), a drugi dio s križem, na istočnu stranu. Grede u zidu tinjale su 7 dana, a zapaljene daske u tornju padale su na krov crkve i na dva ga mjeseta zapalile. Župljani su uspjeli ugasiti vatru.

Prije požara postojalo je 5 zvona. Jedno je bilo posvećeno sv. Franji Asiškom, drugo sv. Augustinu, treće Bezgrešnoj Djevici, četvrto sv. Antunu, a peto sv. Florijanu. Poslije požara zvono sv. Franje koje je bilo najveće ostalo je čitavo, isto tako zvono sv. Augustina i Bezgrešne, a zvona sv. Antuna i Florijana pala su i poslije su se rastopila. Danas crkva sv. Augustina ima 4 zvona, jedno od njih je i zvono sv. Franje sačuvano u požaru 1799. god.

Ne tako davno zvonima je zvonio zvonar i bio nagrađen za to. Danas su zvona uglavnom elektrificirana pa zvonara gotovo da više i nema. Zvonima se zvoni tri puta na dan Andeo Gospodnjeg, prije svake Svetе Mise, zatim prilikom sprovoda, vjenčanja, procesija i u slučaju nevremena.

Pripremio: Vlado Bošnjaković

IZVORI

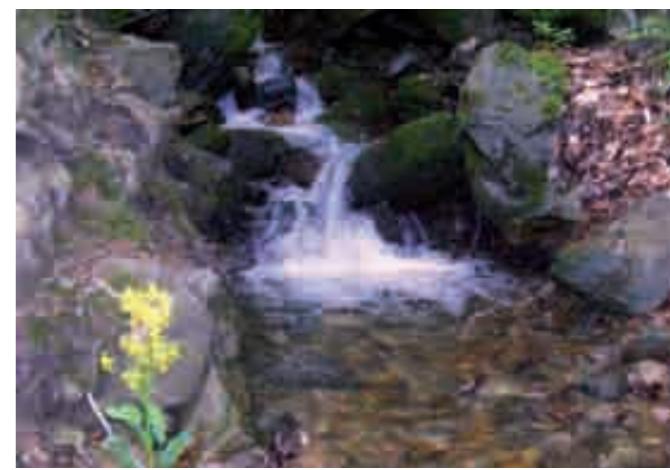
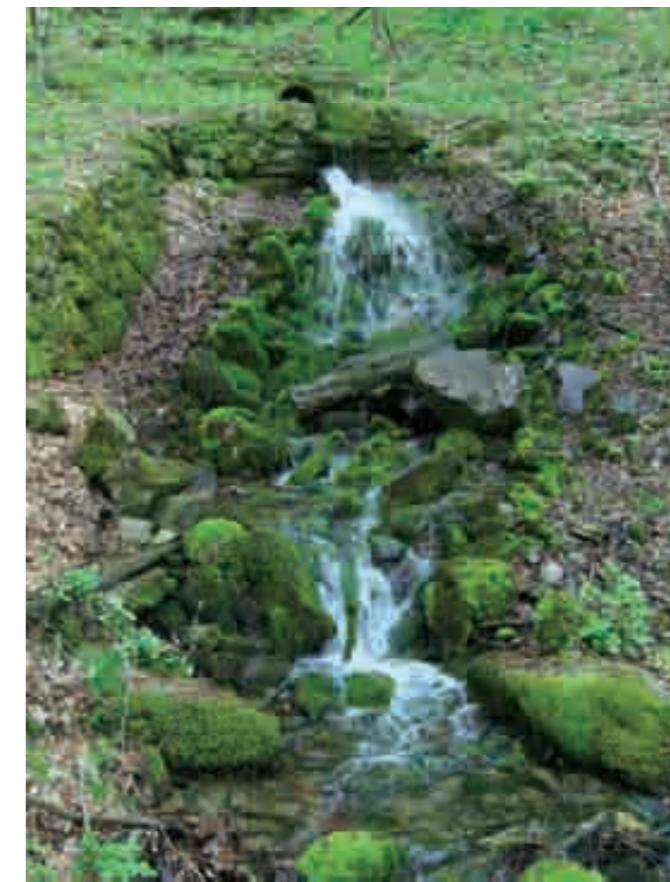
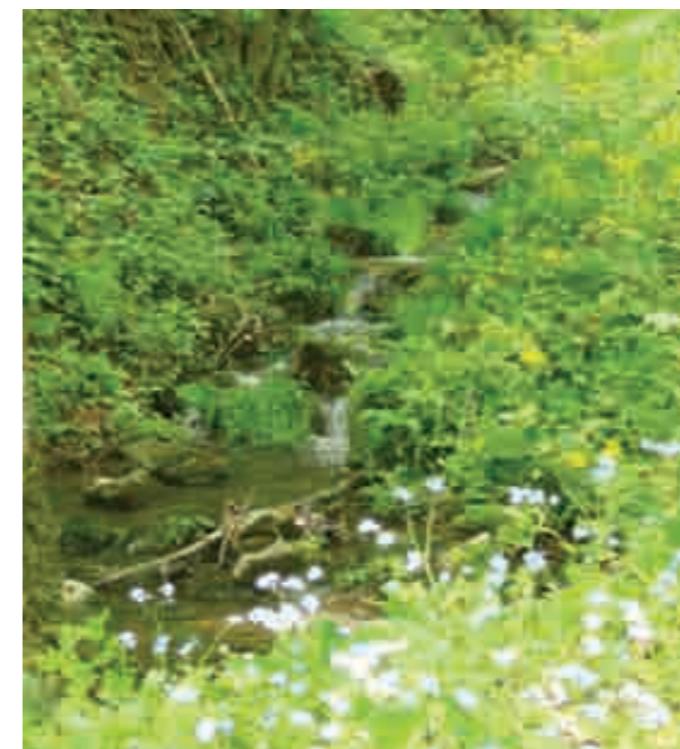
Izvori ili vrela, to su mesta iz kojih nešto neprestano izvire. Postoje nepresušni i čisti izvori. Tako možemo govoriti o izvorima svjetlosti, ljubavi, dobrote i istine, izvorima vode, ele. energije, topline, nafte...

Kad govorimo o nepresušnim i čistim izvorima, ona su Dar Božji i dolaze od Boga. Izvori voda danas su stjecišta ljudi i mjesta za odmor. Svatko tko voli prirodu i prolazi pokraj izvora želi se napiti čiste izvorske vode jer ona krije i dušu i tijelo. U budućnosti kažu, vodit će se ratovi za izvorsku vodu. Velika je dovoljno imati, a na nama je da pazimo i vodimo brigu o našim izvorima, da i dalje ostanu čisti i bistra kao što su to oduvijek bili.

Velika je poznata po svojim izvorima kojih ima mnogo, a najpoznatiji su izvor Veličanke i izvor Dubočanke, zatim Orahove vode, Čifutski bunar, Dva izvora, Božji zdenac, Resinac... Vode s veličkih izvora daju osvježenje čitavoj kotlini i opskrbljuju vodom sva domaćinstva.

Izvor koji je Veliku učinio prepoznatljivom turističkom destinacijom je termalni – topli izvor Toplice. Zahvaljujući njemu Velika ima mogućnost da se razvije u jak turistički centar. Blagodat izvora tople vode prilika je za ugodno kupanje i ljeti i zimi. Topli izvori liječe mnoge bolesti.

Pripremio: Vlado Bošnjaković

Terenska praksa u Velikoj

Misija Škole narodnog zdravlja "Andrija Štampar" je da znanstveno - istraživačkom i stručnom djelatnošću, diplomskom i poslijediplomskom izobrazbom kao i programima trajnog usavršavanja razvija vrhunske stručnjake, metode i norme u području javnog zdravstva, sa svrhom podizanja razine zdravlja pučanstva.

Škola znanstveno i stručno podržava planiranje, razvoj i vrednovanje javnozdravstvenih programa i politike kako u vladinom tako i nevladinom sektoru. Međunarodna suradnja imanentna je Školi narodnog zdravlja "Andrija Štampar" od njezina postanja.

TERENSKA PRAKSA U ZAJEDNICI

Stručna praksa u zajednici kolegij je četvrte godine studija i sastoji se od boravka u jednoj zajednici tijekom jednog tjedna. Cilj nastave je upoznati studente sa svim kompleksnim elementima koji utječu na zdravlje i život jedne zajednice. Praksa se organizira u manjim mjestima na području cijele Hrvatske, i sadržajem i izvedbom prilagođava se potrebama lokalne sredine. Već devet godina se terenska praksa održava u Velikoj i Požeško-slavonskoj županiji.

OPĆE INFORMACIJE O KOLEGIJU

Stručna praksa održava se u VIII. semestru studija.

Praksa traje šest dana (od nedjelje do subote), što iznosi 30 sati vježbi, 11 sati seminara i 4 sati predavanje. Grupu od prosječno 20 studenata prate dva voditelja, nastavnici Škole zdravlja.

Nastava počinje u tjednu prije same prakse (obično poslijepodnevni termin, 14:30, četvrtkom) pripremnim predavanjima, na kojoj studenti

dobiju obavijesti i upute o obavljanju prakse. Prisustvovanje pripremi je obavezno.

Program prakse sastoji se od četiri područja: sudjelovanja studenata u redovitim aktivnostima lokalne zdravstvene službe, posebnih programa istraživanja na terenu (u kućama, na radnim mjestima, u školama), zdravstveno-odgojnih aktivnosti (u školama, vrtićima, kućama) i zdravstveno-ekološkog programa (analiza vode i vodoopskrbe, dispozicija otpada, itd). S ciljem upoznavanja sa životom jedne sredine, uključen je i obilazak povijesnih, kulturnih, gospodarstvenih, prirodnih i drugih znamenitosti kraja u kojem se praksa obavlja.

Studenti za vrijeme prakse vode vlastiti dnevnik, u koji zapisuju aktivnosti i zapažanja, i kroz koji također ocjenjuju vlastiti rad, kao i kvalitetu organizacije i samih sadržaja prakse.

Na praksu se odlazi vlakom; sve troškove putovanja, smještaja i prehrane podmiruje Fakultet.

U ovom kolegiju, kao voditelji i predavači na pripremi prakse, uz nastavnike Katedre za socijalnu medicinu i organizaciju zdravstvene zaštite, sudjeluje i nastavno osoblje drugih Katedri Škole narodnog zdravlja.

Piše: Alen Solić

Šumarija Velika

Šumarija Velika оформљена je rješenjem Oblasnog Narodnog odbora sa sjedištem u Brodu, te je započela sa radom 1. lipnja 1945. god. Prvi upravitelj novoosnovane šumarije bio je ing. Šimun Flegl, koji je smjestio ured šumarije u zgradu bivše nadlugarnice. Uz upravitelja, uredsko osoblje sačinjavali su blagajnik, Ilija Mikinac i evidentičar Ivan Magister. Zgrada u kojoj je smještena šumarija bila je u derutnom stanju te se je pristupilo najnužnijem popravku i nabavci najnužnijeg inventara. Na novoosnovane lugarije postavljeni su lugari, a prvi kontrolni lugar bio je Mato Vinković koji je kontrolirao sedam lugarija. Šumarija Velika osnovana je na posjedu bivše Brodske imovne općine, te joj je pridodat nadzor nad ostalim šumama.

Prvi zadatak šumarije bio je snabdjevanje ustanova i pučanstva sa gradom za obnovu i ogrjevom. Ujedno je uvedena vlastita režija u lugariji Duboka. Vlastita režija izrađivala je pragovsku oblovinu za obnovu i pruge, kao i ostale sortimente. U jesen 1945. god. vršeno je pošumljavanje sa smrekom i crnim borom u lugariji Mališčak, a biljke

su nabavljene iz postojećeg šumskog rasadnika u Klinovcu. U to vrijeme smreke su bile zaražene potkornjacima u tolikoj mjeri da je prijetila opasnost da nestanu. Zaraza je nastala uslijed nedovoljnih provođenja sanitarnih mjera u šumama za vrijeme rata. Za vrijeme ratnih operacija nastale su mnoge goleti prouzrokovane požarima od avionskih bombi i topovskih granata. Ogoljeli površine bile su u šumi Gosted, Mališčak, Lapjak, Duboka i Mladi Gaj. Uslijed pomanjkanja vučne zaprege i loših cesta izvoz drva iz šume bio je vrlo otežan. Kako je potreba za drvnom masom poslije rata bivala iz dana u dan sve veća, pristupilo se izgradnji šumskih pruga i to: Velika-Lipovac, Velika-Gosted, Velika-Mladi Gaj, Gosted-Razvale. Te pruge prevezle su čitav drveni materijal za relativno kratko vrijeme.

Eksplotaciju šuma vršilo je Drvno industrijsko poduzeće – Đurđenovac. Radna snaga u početku bila je sačinjena od ratnih zarobljenika, a poslije od stalnih radnih snaga.

Organizacija šumarske službe od 1945.- 1951. pretrpjela je mnogo promjena jer zbog rasformacija i stvaranja novog ustava sa novim nazivima mijenjali su se i upravitelji šumarija tako da je u tih šest godina bilo promijenjeno šest upravitelja šumarija. U vrijeme upravitelja ing. Romana Hilaka došlo je do podjele rada između šumarija Velike i Đurđenovca. U obilazak šume upravitelje je fijakerom vozio Josip Filipčević. Konji riđani bili su u vlasništvu šumarije a osim upravitelja u fijakeru su se vozila i razna gospoda koju je Jozo morao voziti kad god je to zatrebalo.

Pripremio: Vlado Bošnjaković

Događanja u župi Velika

Po potrebama i rasporedu Požeške biskupije, za novog župnika u Velikoj imenovan je vlč. Mario Sanić. Rođen je 23. studenog 1967.god. u Pakracu. Osnovnu školu pohađao je u Daruvarskom Brestovcu i Končanici, a potom 1982.god. odlazi u Dječačko sjemenište na Šalati u Zagrebu i upisuje Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju. Maturirao je 1986.god. a 1987.god. nakon odsluženog vojnog roka u Pirotu, stupa u Bogoslovno sjemenište u Zagrebu i pohađa Katolički bogoslovni fakultet. Za svećenika ga je 1993.god. u zagrebačkoj katedrali zaredio zagrebački nadbiskup kard. Franjo Kuharić. Nakon ređenja iste godine imenovan je kapelanom u župi Stupnik. Službu kapelana služio je još u župama Đurđevac, Pleternici i Kutjevu. God. 1999. povjerena mu je uprava župe Suhopolje gdje ostaje do 2003.god. Tada dolazi u sjedište biskupije u Požegu i biva imenovan predstojnikom Katehetskog ureda Požeške biskupije. Uz tu službu godinu dana bio je ravnatelj Caritasa. God. 2007. osnovana je Katolička klasična gimnazija u Požegi, a za privremenog ravnatelja Gimnazije imenovan je vlč. Mario Sanić. Obavljao je i niz drugih dužnosti u biskupiji.

Primopredaja župe obavila se 5.lipnja 2008.god. a 8.lipnja na svečanoj nedjeljnoj euharistiji, novog je župnika u službu uveo biskupov kancelar Ivica Žuljević.

U nedjelju 22.lipnja započeo je trodnevni susret ministranata 7.i 8.razreda iz župa Požeške biskupije, zatim 30.lipnja susret ministranta 5.i 6. razreda, a 28.srpnja održao se trodnevni susret ministranata i ministrantica župe Velika. Cilj takvog okupljanja je izgradnja zajedništva i doživljaj rasta u vjeri i ako je u nekome od njih posijana klica svećeničkog tj. redovničkog zvanja, da je lakše prepozna.

U nedjelju 6.srpnja na blagdan Marije Goreti godišnje je klanjanje u našoj župi. Sudjelujući u

klanjanju Presvetom oltarskom sakramantu pastoralni vijećnici i vjernici župe Velika svojom su molitvom molili za potrebe obitelji, župske zajednice i cijele Crkve.

U utorak 5.kolovoza na blagdan Snježne Gospe i Dana domovinske zahvalnosti hodočastili smo pješice Gospo u Duboku. Na put dug 5 km uputilo se pedesetak hodočasnika na čelu sa župnikom Mariom Sanićem. Hodajući kroz predivni Park prirode Papuk uz riječicu Dubočanku molitvom i pjesmom častili smo našu Majku. U Dubokoj, Gospin kip smješten je na samom rubu stijene ispod koje teče čista i bistra izvorska voda, baš kao što je i Gospa bila. To je mjesto tijekom cijele godine omiljela postaja planinara, izletnika i lovaca.

U nedjelju 10.kolovoza svečano je predstavljen i uveden za suradnika našem župniku vlč. Pavle Primorac. Vlč. Pavle rođen je 27.veljače 1975. u Novoj Gradiški. Osnovnu školu završio je u Požegi kao i srednju Ekonomsku školu. Nakon položenog ispita zrelosti 1993.god. odlazi u Bogoslovno sjemenište u Zagreb i upisuje Katolički bogoslovni fakultet. Diplomirao je 1998.god. za đakona je zareden 5. srpnja iste godine. Svoj đakonski praktikum služio je u Požegi u župi sv. Terezije Avilske i u Slatini u župi sv. Josipa. 26. lipnja 1999. zaredio ga je požeški biskup msgr. Antun Škvorčević. Imenovan je kapelanom u župi sv. Luke u Novskoj gdje je bio četiri godine, a potom odlazi za upravitelja župe sv. Nikole u Podgoraču.

Kolovoz je mjesec kada se na osobit način časti lik Blažene Djevice Marije. Najprije u Velikoj, zatim u Voćinu, Pleternici i završava u Kutjevu.

Velika Gospa – Uznesenje Blažene Djevice Marije na nebo u Velikoj se časti stoljećima. Iz mnogih pronađenih dokumenata vidi se da je u Velikoj bila kapela Blažene Djevice Marije oko koje se okupljalo veliko mnoštvo vjernika, posebno na sve Gospine blagdane. Poznat je dokument pape Pija drugog od 4. travnja 1460.god. iz Sijene, u kojem podjeljuje kapeli Blažene Djevice Marije u Velikoj na sve veće blagdane crkvene godine i osmine mnoge oproste. U vrijeme turskog zuluma Velika je bila glavno središte vjerskog života. Vjerojatno je iz toga vremena (1650.God.) i današnji, predivni kip Gospe od utjehe. Papa Benedikt trinaesti podijelio je tome kipu 1723.god. i onima koji ga štuju posebne oproste.

I ove godine dostojno smo proslavili svetkovinu Velike Gospe. Kao i do sada, duhovno smo se pripravljali trodnevnicom koja je bila prve dvije večeri u Crkvi, a treća večer u perivoju kada smo u procesiji sa svijećama častili našu Gospo. Zadnju večer trodnevnice Gospo su hodočastili naši župljani. Pješačeći i noseći Gospin kip na put su krenuli hodočasnici iz Trenkova, Trnovca, Radovanaca i donjeg dijela Velike. Trodnevnicu i svečanu Svetu Misu na Veliku Gospu predvodio je novi Kaptolački župnik, prečasni Nikola Jušić.

Pripremio: Vlado Bošnjaković

Slasni jesenski plodovi

**Listopad je i mjesec u kojem padaju glave!
Kupusa, dakako. Završit će ukiseljene, a u takvu se obliku često pripremaju s grahom.**

"Jesen je polako s plodovima zrila, ruj im i žutilo snila".

(S. Košutić)

Plodove jeseni treba tražiti i u šumi. Veseli smo kad nađemo prave jesenske vrganje, tako zdrave da bismo ih mogli jesti i sirove. Posljednji dani ljeta već su se odavno od nas oprostili, ostavivši nam svoju nasljednicu: bogatu i ekstravagantno odjevenu damu – jesen. Istina, jesen za neke predstavlja "legalizaciju" melankoličnog raspoloženja, ali mi ćemo im pokazati da i jesenski dani mogu biti prekrasno i veselo godišnje doba. Tko se tom dobu najviše veseli? Poljodjelci, dakako! Jer oni tada ubiru plodove svojega mukotrpног rada. Ako je priroda bila darežljiva i dobra, a ljetina bogata, radost je tim veća. U kojem se god kutku naše lijepe zemlje nalazili: u vrtovima, voćnjacima, na njivama, u vinogradima ili u šumi, očarat će nas predivne boje prirode te ćemo uživati u mirisima i okusu zrelih plodova.

Boje žitarica i povrća

Na poljima se njišu kukuruzi puni zlatnih klipova iz čijih će zrna nastati ukusan kruh kružnjak ili pak slasna palenta. Već u prvim danima rujna počet će se iskopavati krumpir, ta uz žitarice najvažnija prehrambena biljka. Dok gotovo svakodnevno jedemo krumpir pripremljen na tisuću i jedan način, rijetko razmišljamo o njegovu značenju u prehrani te o njegovu podrijetlu. Zna se da su ga španjolski moreplovci prenijeli iz Južne Amerike u Španjolsku, da bi se poslijepodne proširio u sve dijelove Europe. U Irskoj je, primjerice, dugo bio osnovna, a za mnoge obitelji i jedina živežna namirница, pa je u godinama slabog uroda nastala velika glad koja je bila uzrok masovnog iseljavanja stanovništva u Ameriku. Uz kukuruz i krumpir, mora se spomenuti i grah. U jesen se beru suhe mahune pune hranjivih zrna, a posebno je ukusan mladi, mekani grah. Listopad je i mjesec u kojem padaju glave! Kupusa, dakako. Završit će ukiseljene: bilo cijele, bilo narezane. U takvu se obliku često pripremaju s grahom.

No, vratimo se mi kupusovim glavicama od kojih će neke životnu misiju ostvariti u obliku božićnih i novogodišnjih sarmica. Kad ćemo već duboko zakoračiti u jesen, negdje bliže blagdanu Svih svetih, brat će se repa, posljednji jesenski plod. Unatrag nekoliko desetljeća repa se često nalazila na stolu mnogih obitelji, poslužena s palentom ili krumpirom. Iz toga doba potječe i ona: "Repa je najbolja s repom (svinjskim)". Prava je šteta što repa pomalo iščezava iz naših jelovnika jer joj se pripisuju brojna ljekovita svojstva (djeluje kao diuretik, pročišćava krv i ublažava reumatična stanja).

Blagodati jesenskog voća

Posljednji dani ljeta već su se odavno od nas oprostili, ostavivši nam svoju nasljednicu: bogatu i ekstravagantno odjevenu damu – jesen. Naši su voćnjaci najljepši u jesen kada se voćke okite prekrasnim, mirisnim, zrelim plodovima. Najprije dolaze jabuke koje, inače, pripadaju porodici ruža i ima ih 25 vrsta. U našim se krajevima najčešće uzgajaju bobovke, mašanke, zlatne plamenke, jonatanke i kanade. Ovo bi voće trebalo jesti svaki dan jer sadrži važne sastojke za organizam: vitamine, pektin (složeni ugljikohidrati), celulozu, bjelančevine, voćni šećer i dosta vode. Od jabuka se pripremaju kolači, jabučni sok (jabučnica),

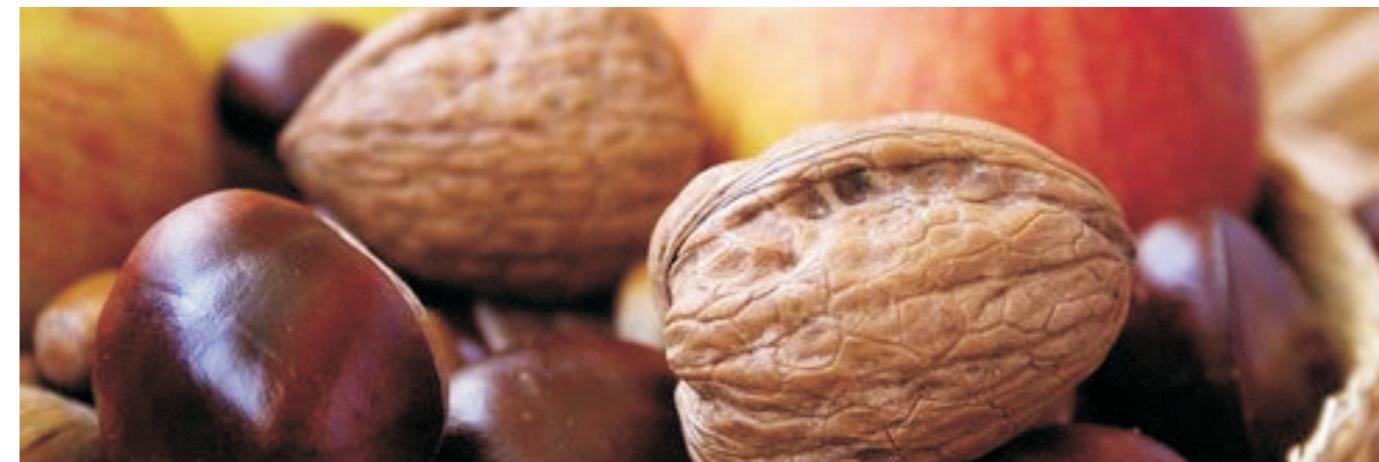
a malo tko nije iskusio ljekovita svojstva jabučnog octa (smanjuje kolesterol i bori se protiv ovapnjenja krvnih žila, bolesti bubrega, uravnovežuje probavu i tjelesnu težinu...). Osim svih ovih dobrih osobina, jabuka je u našem narodu simbol zdravlja, blagostanja, ljepote i ljubavi. Ona uvijek prati najradosnije događaje: svadbe, Božić – "jabuka božićnica", a naše se bake s nostalgijom prisjećaju kako su u doba njihove mladosti bile darivane jabukom od mladića kojima su bile drage. Kakav li su samo miris širile jabuke koje su se lijepo poslagane držale na ormari u sobi... Po svojoj

rasprostranjenosti i važnosti, šljive gotovo idu u red s jabukama. Osim što se jedu sirove (vrlo su zdrave, s antioksidansima, korisne za probavu), od njih se priprema kompot, pekmez, džemovi; mogu se i sušiti, a od njih se peče i nadaleko poznato alkoholno piće šljivovica. Kruske su nekima najdraže voće zbog njihova specifičnog mirisa i okusa. Većina vrsta dozrijeva upravo u jesen. Imaju zelenih, žutih i crvenkastih. Od njih se pripremaju kompoti, pekmez, rakija ili se prešaju za vrlo ukusan gusti sok.

Plodovi brda i šuma

Nijedno slavlje ne može proći bez kolača, a kažu da nema dobrih kolača bez oraha. Orasi se ubrajaju među najskuplje voće. Ovojnice mladih oraha mogu tako obojiti ruke da ćemo tjednima imati crne dlanove i prste: zato, ne zaboravite staviti gumene rukavice dok čistite orahe! Plodove jeseni treba tražiti i u šumi. Veseli smo kad nađemo prave jesenske vrganje, tako zdrave da bismo ih mogli jesti i sirove. Oni su pravi specijalitet; bilo da ih pečemo, kuhamo "na kiselo", bilo da ih zamrznu, ukiseljene ili sušene spremimo za zimu. Oni koji nemaju sreće naći vrganje zasigurno kući neće doći praznih košarica jer naći će keštene. Za njih znamo da ih ima ispod stabala keštene. Miris pečenih keštene uvijek stvara osjećaj ugode i topline u večerima koje već postaju hladne. Uz pečene keštene ide i mošt, pa ne bi bilo pravedno ne napisati koju i o našim vinogradima. Oni posebno ožive u rujnu. Veseli glasovi berača dopiru sa svakog, trsovima nastanjene brijege. Teški grozdovi graševine, plemenke, rizlinga, izabele i ostalih sorti padaju u posude berača, zatim u brente, pa u kace u kojima se melju, i na kraju u preše odakle poteče slatki mošt bogat mineralima, vitaminima, šećerima i drugim zdravim sastojcima. Mošt pijemo do Sv. Martina koji ga preko noći "krsti" u vino. Od grožđa se mogu pripremati i džemovi, sokovi i marmelade.

Eto, ostaje još samo da jesenske plodove prikupimo i u njima uživamo!

BUFFET ČIČA MATA

UGOSTITELJSTVO GRBAVAC
Vilima Pintara 1, VELIKA

Radno vrijeme:
radnim ranom od 7,00 do 23,00
vikendom od 7,00 do 02,00

Vrganj – kralj gljiva

Vrganj je gljiva koja svakome prva padne na pamet kada se spominju gljive. Ne zovu ga bez razloga kraljem gljiva.

Gljive u svim varijantama obožavaju svježe mljeveni papar. Vrganj voli eksperimente, baš kao što voli i biti pojeden s jajima na klasičan zagorski način.

Vrganju treba prići pažljivo i pogledati ga sa svih strana, zatim ga nježno kucnuti po klobuku, jer taj zvuk otkriva njegovu starost. Ako je zvonak i napet, radi se o mladom, ponosnom vrganju, a ako je zvuk nikakav i na klobuku nakon kucanja ostane udubina, taj je vrganj već na kraju svog kratkog života i bolje ga je ostaviti u šumi nego poslije baciti u smeće.

Nakon prve provjere treba ga tiho upitati gdje mu je brat budući da je vrganj rijetko sam. Uvijek je u blizini i njegov mlađi brat, koji dobro sakriven čeka da lovac na gljive daleko odmakne. Postoji priča da je u Međimurju učiteljica pitala učenika što ima svaki vrganj, a on je, umjesto klasičnog odgovora da ima šešir, odgovorio da ima pajdaša.

Nakon što je vrganj, zaokretom u smjeru kazaljke na satu, izvađen iz zemlje, treba mu pregledati unutrašnjost. Strašno je to što se često izvana ne vidi da li su ga napali crvići. Nisu crvići problem, ali oni rade rupice, pa se na tim mjestima vrganj lakše kvari, a to je već opasno. Naravno da će svaki dobar gljivar znati procijeniti je li vrganj pretjerano "napadnut" (jer, ako stanje nije opasno, to se da pretrpjeti).

Ima raznih priča i vjerovanja o vrganjima. Tvrdi se da kad ga ugledate on prestaje rasti. Naravno da to nije istina, ali se u praksi redovito događa.

Vjerovanja i odredbe

Narodno je vjerovanje da vrgani rastu kad pada kiša i jako, jako grmi. I tu se trebamo zapitati, jer Japanci, narod koji je uz Kineze vrlo vjerojatno prvi počeo uzgajati gljive, znaju bukom bubenjeva stimulirati rast shiitake i ostalih gljiva.

Gomile su recepata za pripremu vrganja. Ali, kako upoznati njegov pravi i osnovni okus? Probajte vrganj – sirov. Naravno, mora biti potpuno mlad i zdrav. Narezite ga na ploške, dodajte mu malo grubo narezanih oguljenih badema, par kapi maslinovog ulja i acet-a balsamica. Posolite ga i ne zaboravite popraviti - gljive u svim varijantama obožavaju svježe mljeveni papar. Kad ste vrganj probali sirov, možete ga prirediti po želji. Vrganj voli eksperimente, baš kao što voli biti pojeden s jajima na klasičan zagorski način.

Ako niste gljivar i ne lovite vrganje sami po šumama, preostaju vam samo prijatelji, jer nije lako vrganje kupovati na tržnici. Postoji odredba koja kumicama bez čitabe zabranjuje prodaju. "Svaki prodavač šumske gljive mora, prije izlaganja prodaji, pribaviti potvrdu o jestivosti gljiva od za to ovlaštene osobe." - grubo će odredba. Kumice koje na plac donose vrganje poznaju najviše četiri-pet vrsta gljiva, ali te stvarno dobro znaju.

Nikada na tržnici nisam vidio otrovnu gljivu, to je gotovo nemoguće. Ali video sam stare i trule gljive od kojih se čovjek uistinu može otrovati. Trovanja starim gljivama neusporedivo su češća nego trovanja otrovnim gljivama. I što sad? Naravno, lakše je zabraniti prodaju gljiva nego obrazovati inspektore. A trulu gljivu svatko može prepoznati. Istina je da ljudi kod gljiva prelaze preko nekih stvari koje bi kod mesa odmah prepoznali, ali neka onda to rade inspektori i neka puste na miru bakice koje su pretvorili u dilere. Tko zna kako je tek u Latviji, gdje na kovanici od jednog lata ponosno stoji – Vrganj?

Piše: Alen Solić

Dirty old festival 2008.

04,05 Srpanj 2008

U organizaciji Požežanina Igora Banjanina i njegove tvrtke Dirty old empire održan je još jedan Dirty old festival u Velikoj. Najveći mali festival u Hrvatskoj, kako ga nazivaju, ove je godine doživio svoje deveto izdanje. U proteklih devet godina na DOF-u je nastupilo više od 200 izvođača iz cijelog svijeta, neki domaći upravo su ondje i debitirali.

Došla sam iz Novog Sada kako bih uživala u prirodi, slušala odličnu svirku i zabavljala se. Iako je put za mene dosta skup nisam zažalila nijedan

euro-rekla nam je Ana Simunović jedna od mnogih posjetitelja iz inozemstva.

Do sada smo imali priliku uživati u odličnom svirkama renomiranih inozemnih bandova kao što su Obrint pas, katalonski bend koji u Španjolskoj nastupa na stadionima pred 50 000 ljudi, kanadski No means No, talijanski Figli di madre ignota, a neki od ovogodišnjih izvođača koji su zaista oduševili su Superhiks, makedonski ska veseljaci, kanadski The real McCenzies, punk & folk band škotskih korijena koji su nakon nastupa u zagrebačkim KSET-u i Boogaloo promovirali novi album te poslastica subotnje večeri, Kultur shock, band čije ime govori o multikulturalnom sastavu; naime, samo su pjevač i gitarist iz Bosne dok su ostali članovi iz svih krajeva svijeta.

Radi se o nevjerojatnoj kombinaciji kultura, glazbenih stilova i jezika koje bi za potpun doživljaj trebalo vidjeti uživo. Iako je posjetitelja bilo manje nego prošle godine, a razlog tome je sve veći broj festivala u srpnju, posebice zagrebački Rokaj fest, dobre atmosfere, odlične svirke i piva u potocima ni ovaj put nije nedostajalo. Činjenica koja ovaj festival čini posebnim je da oko 80 % posjetitelja ujedno i kampira na livadi što čini ovaj festival festivalom, a ne još jednim večernjim koncertom.

Dobru reputaciju festival može zahvaliti upravo usmenoj predaji kojom se prenose lijepa iskustva tisuća mlađih koji ovamo dolaze iz cijele Hrvatske pa čak i inozemstva, i upravo je to druženje i upoznavanje novih ljudi, naravno, uz odličnu svirku, ono što čini atmosferu ovog festivala u Velikoj nezaboravnom.

Piše: Alen Solić

DOBROVOLJNO VATROGASNO DRUŠTVO – VELIKA

Vatrogasna mladež DVD Velike i ove godine boravila je u vatrogasnem kampu Fažana. 2. smjena 20.6. – 7.7.2008. godine. Devet mlađih vatrogasaca i tri voditelja savladali su predviđeni program kampa i uživali u kupanju i sunčanju na moru.

Stariji vatrogasci bavili su se dežurstvom za vrijeme žetve. Svaki dan žetve dežurala su po dva vatrogasca od rose do rose da bi se pripremljenom vatrogasnem opremom, ako zatreba, brzo izašlo na požarište. Nije trebalo, što znači da su izvršiocu žetve primijenili sve preventivne mjere propisane za ovaj posao.

Održano je cijelodnevno obiteljsko druženje vatrogasaca na šumarskom odmaralištu Gabrijelovac. Ovo druženje okuplja sve vatrogasce i počasne članove sa suprugama i djecom. Na taj način vatrogasno društvo odužuje se suprugama i djeci za izostanak iz obitelji svojih vatrogasaca dok obavljaju vatrogasne poslove.

Vatrogasci Franjo Bajer i Petar Matajić isti su dan uveličali proslavu 75. obljetnice DVD Lobor, naših prijatelja zeleno-plavog vatrogasnog prijateljstva.

Vatrogasci nisu zaboravili svoje glavne zadatke – registrirana su vatrogasna vozila, ispunjani bunari, prevožena voda te gašeni požari i obavljene sahrane.

Općinski proračun zasada dobro prati financijske potrebe vatrogasnog društva, pa je upravni odbor odlučio da se nabavi vatrogasna oprema po minimumu i obave liječnički pregledi za 15

vatrogasaca, te nabavi nešto svečanih košulja i odora.

Ovlastio je također predsjednika Franju Zvekića da potpiše ugovor sa NK Croatia iz Sesveta za vatrogasno osiguranje nogometnih utakmica, koje će se igrati na stadionu Kamen-Ingrad u Velikoj. Ugovoren je da će DVD Velika osiguravati utakmice sa vatrogasnim vozilom i vatrogasnom opremom prema riziku utakmice za 1500 kn po utakmici.

Vatrogasci su bili na Sv. Misi i učestvovali u procesiji na Veliku Gospu.

Prijavljeni su stari vatrogasci za natjecanje vatrogasaca Hrvatske. Natjecanje će se održati početkom listopada u Splitu. Naši vatrogasci se natječu u kategoriji stručnog naziva VMŠ-B, što znači da izvode vježbu na vatrogasnoj motornoj štrcaljki bez upotrebe vode, sa 9 vatrogasaca kokji na dan natjecanja moraju imati više od 269 godina. Oni su pravo natjecanja na nivou države stekli osvajanjem I mesta u istoj kategoriji na županijskom vatrogasnem natjecanju prošle godine u Bektežu. Odlazak na ovo natjecanje iziskuje određena finansijska sredstva. Smatramo ga opravdanim, jer naši vatrogasci predstavljaju naše vatrogasno društvo, općinu i županiju, a stječu i iskustvo natječeći se sa brojnim vatrogascima Hrvatske. Nedavno se desio kvar na malom vatrogasnem vozilu Iveco – neće svaki put da upali – a majstori Ivecovog servisa u Osijeku neznavaju zašto je to tako.

Šteta za vatrogasno društvo je u tome što vozilo nije u upotrebi ako zatreba, a neizvjesna je i cijena popravka i hoće li osiguranje pokriti te troškove.

PLANINARSKO DRUŠTVO

Ljeto smo u našem društvu uglavnom proveli radno. Markirali smo i uređivali stazu za Stražemanački grad i Lipovac, gradili nadstrešnicu na Orahovim vodama i započeli gradnju novog skloništa na Mališćaku. Od izleta bili smo na planini Čvrsnici u BiH, išli na hodočašće u Voćin preko Papuka i sudjelovali na 33. Sletu planinara Slavonije na Omanovcu na Psunj.

Krajem lipnja dovršena je staza do vrha Stražemanačkog grada. Sam prilaz vrhu je sa sjeverne strane.

Staza počinje od okretaljke na cesti za Lipovac, gdje je nekad bila brvnara. Odatle do vrha potrebno je oko 45 minuta hoda. Nastavljena je i markacija od Stražemanačkog grada dalje prema vrhu Lipovac i Orahovim vodama, ali nažalost još nije dovršena.

Tijekom srpnja gradili smo novu nadstrešnicu na Orahovim vodama. Jedna od dviju starih nadstrešnica srušila se zimus pod teretom snijega. Druga je premala a svojim izgledom i stanjem je bila pravo ruglo. Nova nadstrešница je s betonskim temeljima i od kvalitetne građe, solidnih dimenzija (4,5 x 3m) i lijepog izgleda, tako da će moći poslužiti za odmor a i kao zaštita od kiše i nevremena planinarima, šumarima, lovcima, gljivarima i svima koje put nanese do izvora Orahove vode.

Sredinom kolovoza, zbog dotrajalosti, srušili smo sklonište na Mališćaku. Odmah smo započeli s gradnjom novog skloništa na istom mjestu. Novo će sklonište biti nešto većih dimenzija, čvrsta gradnja, s prostorom za spavanje u upotkovlju. Vanjski i unutarnji izgled će biti takav da se što je moguće više zadrži vizualni identitet starog skloništa. Radovi zasada dobro napreduju i nadamo se staviti sklonište pod krov prije zime. I ovim putem molimo svakoga tko želi i može da nam pomogne, bilo radom, materijalom ili novcem, svaka pomoć je dobrodošla. Tijekom jeseni svaki vikend kad to vrijeme dopusti, održavat će se radna akcija na gradnji skloništa na Mališćaku.

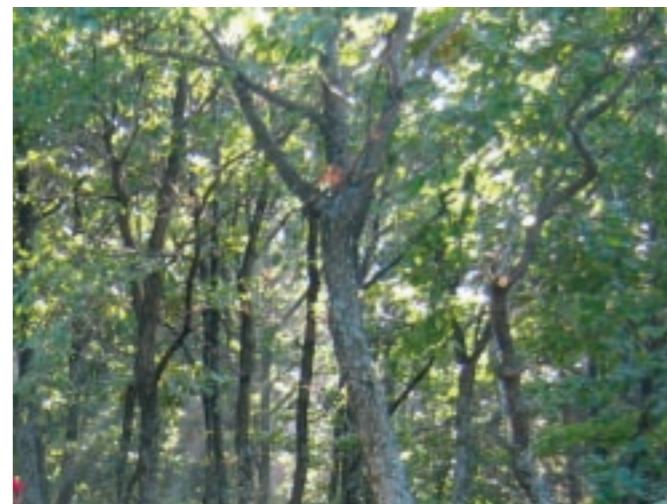
Svake godine sredinom srpnja, na planini Čvrsnici u BiH održava se memorijalni pohod u spomen Ivici Plazoniću, nekadašnjem predsjedniku PD „Malačka“ iz Donjih Kašteća, koji je na toj planini umro u srpnju 1999. godine. Pohod zajedno organiziraju planinari PD „Malačka“ i HPD „Pločno“

iz Posušja. Ovog ljeta na pohodu je sudjelovala i četveročlana ekipa iz našeg društva. Okupljanje je već u petak popodne u planinarskom kampu u Masnoj luci. Noćenje je u šatorima. Kamp je na visoravni Blidinsko polje, na više od 1 000 m nadmorske visine, tako da su noći vrlo hladne. Temperatura se do jutra spuštalna na samo +1°C, a sredina je srpnja! Uspon počinje uu subotu ujutro u 7h. Većina ide na najviši vrh Čvrsnice, Pločno(2228m), neki idu ii na vrh Vilinac, također na Čvrsnici, a neki se penju na obližnju Vran planinu. Nas trojica smo krenuli na Pločno. Uspon traje oko 5h, tako da smo na vrh stigli oko podneva, a u kamp opet istim putem sišli oko 18h. Čvrsnica je prava dinarska planina, goletna i kamenita, te za planinare prilično naporna, pogotovo jer nigdje tijekom uspona nema izvora vode, niti ikakvog skloništa! Osim vojne baze na vrhu (koja je otvorena, a ne kao na Papuku) gdje se može skloniti za slučaj nevremena, a imaju i šternu s kišnicom. Tijekom uspona i silaska, nas trojica smo ukupno popili nekih 14l tekućine, a svejedno je bilo blagih simptoma dehidracije navečer! Nakon još jedne hladne noći u nedjelju ujutro, krećemo doma, uz usputni „turistički“ obilazak sarajevske Barščaršije. Iduće godine će biti jubilarni 10 memorijalni pohod na kojem oopet planiramo sudjelovati, ali će tada uspon biti na Vran planinu.

U četvrtak 21. kolovoza išli smo Gospi u Voćin u „planinarskom“ stilu, točnije planinarskim stazama preko Papuka. Ovo je već drugi puta za redom da smo tako išli na hodočašće, a nadamo se i ubuduće održavati tradiciju. Put nas vodi preko Klinovca i Orahovih voda, zatim između vrhova Ivačke glave i Papuka, prema Kneževim vodama, a dalje preko vrhova: Visoki vrh (805m), Lom (887m) i Točak (887m). S vrha Točak, staza se strmo spušta prema Voćinu.

Na poznatom izletištu i planinarskom domu Omanovac, iznad Pakraca, 6. i 7. rujna održan je 33. Slet planinara Slavonije. Organizatori su bili HPD „Psunj“ Pakrac i HPD „Lipa“ Lipik. Okupila su se gotovo sva Slavonska planinarska društva, a bilo ih je i izvan Slavonije. Prigoda je to za susrete i druženja sa prijateljima iz drugih društava, razmjene

iskustava i planova za buduće izlete...Neki naši su krenuli u subotu ujutro biciklima iz Velike, logistički praćeni poznatim zelenim vozilom zvanim „Šrek“! Biciklisti su sretno stigli u popodnevni satima. Druženje je potrajal dugo u noć, slavio se i jedan rođendan, a naravno, djelovala je i naša poznata „gastro“ sekcija

HEP – NOC VELIKA

Nastavno obrazovni centar u Velikoj nalazi se u prirodnom okruženju Parka prirode Papuk, na južnim obroncima, najljepšem dijelu Papuka, na sjevernom izlazu iz Velike uz cestu Velika-Jankovac. Nekoć su tu bili vinogradi i pašnjaci starih veličana. NOC nosi još i ime Mališčak po istoimenoj planini (740 m) podno Papuka. U početku to su bili vojni objekti, pa zatim od požeške trgovачko ugostiteljske radne organizacije Požeške doline. Tad je tu bio hotel B kategorije sa recepcijom i spavaćim sobama. U bivšoj državi tu su boravile i radile na uređenju Omladinske radne akcije poznatije pod imenom ORA-e.

1988.g. «Elektroslavonija» Osijek otkupila je terene i objekte Mališčaka. Tijekom Domovinskog rata u objektima NOC-a bila je smještena Hrvatska vojska. Nakon izlaska Hrvatske vojske u objekte NOC-a smještavale su se i zbrinjavale izbjeglice iz Bosne. Nakon vojske i izbjeglica objekti su bili u vrlo lošem stanju.

Svoj novi život Centar je započeo 2000.god. kada je svoj prvi kolegij izvan Zagreba Uprava HEP-a održala upravo u Velikoj. Uprava je tada prepoznala mogućnost Centra kao budućeg edukacijskog središta poglavito u radu pod naponom. Obnova budućeg Nastavno obrazovnog centra započinje iste godine. Tada se svi objekti adaptiraju i počinju se intenzivno provoditi sve potrebne pripreme za ostvarivanje projekta rada pod naponom, na niskom naponu. Danas je NOC potpuno obnovljen i prilagođen novim uvjetima. Ukupna površina Centra je oko 5 hektara i kompletno je iskorištena. Na vanjskom djelu obavlja se praktični, a u unutrašnjem djelu teoretski dio nastave. Od 1.ožujka 2006. HEP-ov Nastavno obrazovni centar počinje raditi samostalno kao obrazovna ustanova unutar HEP-a.

HEP-NOC danas je jedina takva ustanova u Hrvatskoj koja se bavi stručnim osposobljavanjem i usavršavanjem za rad pod naponom. Djelatnosti HEP-NOC-a mogu se podijeliti na slijedeća područja: srednjoškolsko obrazovanje odraslih, organizacija savjetovanja, stručnih skupova, seminara i tečajeva, znanstveno-istraživački rad te organizacija studijskih putovanja, suradnja u međunarodnom projektima i stručna pomoć, stručna osposobljavanja i usavršavanja za rad pod naponom, projektiranje, izrada i distribucija tehničke dokumentacije za tehnologije rada pod naponom, usluge smještaja i prehrane prigodom organizacije programa,

usluge prenoćišta i prijevoz za sudionike stručnih skupova, usluge vanjskim korisnicima na održavanju elektroenergetskih objekata.

Unutar prostora NOC-a za sudionike na obuci, seminarima i tečajevima, NOC raspolaže i smještajnim kapacitetima. U središnjem objektu nalazi se restoran, klimatizirana dvorana za sastanke i seminare, deset dvokrevetnih i dvije jednokrevetne sobe. U objektu dva (zelena zgrada) nalazi se laboratorij

za ispitivanje niskonaponske i srednjenaponske opreme, dvorana, te tri dvokrevetne sobe. U «trojci» plava zgrada, nalazi se dvadesetjedna dvokrevetna soba, dvorana za društveni sadržaj i velika konferencijska dvorana. U «četvorci» su učionice, kabinet informatike, dvorana za predavanje i upravljačka prostorija iz koje se obavlja napajanje poligona.

Cilj daljnog razvoja NOC-a jest da se u njemu osposebe za rad na postrojenjima HEP-a djelatnici privatnih poduzeća i osposebe za održavanje elektropostrojenja,

javne rasvjete i signalizacije, nadzemnih i kabelskih mreža te za izgradnju elektroenergetskih i montažnih objekata.

NOC svoje djelovanje želi proširiti i na susjedna elektroprivredna područja, kao što su BiH, Slovenija, Crna Gora... što će mu u budućnosti otvoriti nove perspektive razvoja i otvaranja novih tržišta za svoje obrazovne, poslovne, stručne i znanstveno-istraživačke usluge na području ovog dijela Europe.

Pripremio: Vlado Bošnjaković

Priredujemo organizirane ručkove, večere, proslave uz prethodnu najavu i dogovor oko gastro ponude.

- Sve sobe su opremljen kupaonicom, TV uredajem, klima uredajem i antialergijskom posteljinom. Vila »Štefica« sadrži 6 dvokrevetnih soba, 2 jednokrevetne sobe i 1 trokrevetnu sobu
- U sklopu restorana nalazi se i sala koja je pogodna za održavanje seminara, sastanaka, prigodnih skupova, predavanja itd.
- Sala za objedovanje je ugodnog interijera i opremljena masivnim namještajem od slavonske hrastovine.
- Iz bogate gastro ponude nudimo Vam slavonske specijalitete kao što su: kulen, kobasica, domaći kravlj sir, sarma itd.

Kontaktirati nas možete na našoj lokaciji: Ugostiteljstvo i turizam »BARIŠIĆ«
Dr. Franje Tuđmana 40, 34330 VELIKA, Telefon: 034 233-501
www.destinacije.com

Automehaničarske usluge

AUTOSERVIS

ĆORLUKA

VI. Stjepan Ćorluka
MBG: 0102979301836
Tel: 034/233-197, Fax: 034/233-942
Gsm: 091 / 506 10 17
Trg bana Jelačića 4, 34330 VELIKA

KRAJ KLUBA IZ VELIKE?

DISCIPLINSKA KOMISIJA HNS-A SUSPENDIRALA KAMEN INGRAD

Suspendirani smo od disciplinske komisije HNS-a zbog dugova prema Renduliću i Šaranoviću, no suspenzija se odnosni samo na prvu momčad, kazao je predsjednik kluba

Gotovo je! Dug i nedvojbeno traumatičan kraj nekad ponosa Požeštine konačno je stigao. Pod pritiskom tužbi i finansijskih dugovanja NK Kamen Ingrad rasformirao je seniorsku momčad i vrlo vjerojatno više nikad neće igrati u nekom seniorskom natjecanju

Seniorska momčad Kameha Ingrada više ne postoji. Pitanje u kojoj će se ligi taj klub natjecati, dobilo je svoj odgovor.

- U ovoj se sezoni seniorska momčad Kameha Ingrada neće natjecati niti u jednoj ligi. Jednostavno smo ugasili seniorski pogon - kazao je Ivica Kolundžić, predsjednik veličkoga kluba, kojemu je sada ostao samo omladinski pogon.

S mladima će Veličani igrati Prvu kvalitetnu ligu mladeži Slavonije i Baranje, u svim kategorijama.

- Suspendirani smo od strane disciplinske komisije HNS-a zbog dugova prema našim bivšim igračima Renduliću i Šaranoviću, no suspenzija se odnosni samo na prvu momčad, ne i na omladinski pogon. Novca nemamo. Stoga smo ugasili seniorski pogon i odučili igrati samo s mladima. Imamo u tomu podršku Općine, članova skupštine i naših veterana - dodaje Kolundžić.

Tako će biti ove sezone, a nagodinu će se vidjeti. Uglavnom, jedno je sigurno, kako sada stvari stoje, Kamen Ingrad više nikad neće odigrati niti jednu seniorsku utakmicu.

- To je činjenica, kao i to da više nikomu nećemo plaćati naslijedene dugove. U Velikoj je ljetos osnovan novi klub, NK Papuk, koji će vjerojatno jednoga dana krenuti s natjecanjem, no neće imati nikakvu poveznicu s Kamen Ingradom, osim što će vjerojatno igrati na istom stadionu - zaključio je Kolundžić.

DUGOVI 5.2 MILIJUNA KUNA

NK Kamen Ingrad ostao je dužan državi 2,7 milijuna kuna. Igračima se dug kreće 1,5 milijuna kuna, a dobavljačima oko milijun kuna. Svi se oni više neće imati od čega naplatiti, budući da klub nema ništa, osim nešto potrošne opreme. Stadion je, naime, u vlasništu tvrtke Kamen Ingrad d.d. u stečaju.

KAMEN INGRAD POSTAO DIO NOGOMETNE POVIJESTI

Gotovo je! Dug i nedvojbeno traumatičan kraj nekad ponosa Požeštine konačno je stigao. Pod pritiskom tužbi i finansijskih dugovanja NK Kamen Ingrad rasformirao je seniorsku momčad i vrlo vjerojatno više nikad neće igrati u nekom seniorskom natjecanju.

Tužan kraj NK Kamen Ingrada je stigao. Osmrtnica klubu koji je u jednom trenutku bio ponos Hrvatske, o čijem se stadionu i danas priča s divljenjem, kao i o momčadi koja je trebala itekako pomrsiti račune najboljim domaćim klubovima, odavno je ispisana, a sad je samo stigao trenutak da se i objavi. Kamen Ingrada više nema.

Što će biti sa stadionom koji je u vlasništvu tvrtke Kamen Ingrad d.d. u stečaju - tko zna! Croatia Sesvete u Velikoj će igrati svoje prvoligaške utakmice, ali ni to neće biti vječno. Ako je suditi po ostalim primjerima u državi, stadion će zbog nebrige vrlo brzo početi s nezaustavljivim propadanjem i tako će zdanje koje i danas u mislima poželi većina predsjednika i direktora hrvatskih prvoligaša završiti neslavno.

L.D. LAPJAK

U prošlom broju završili smo članak mnogim započetim radovima. Da vidimo št se za to vrijeme dogodilo u LD Lapjak:

Na lovnogospodarskom objektu Fazanerija su napravljeni temelji i deka za nadstrešnicu, te se ovih dana na nadstrešnici očekuje završetak radova. Jedan dio nadstrešnice služiti će kao drvarnica, dok će drugi dio poslušti kao prostor za lovačku vatru, a u skoroj budućnosti planira se izgradnja kuhinje i sanitarnog čvora, tako da će uz postojeći objekt, prekrasnu prirodu u kojoj je smještena i divljač, biti sređen i dovršen kompletan sklop.

Na Fazaneriji je također preuređena i voliera koja je služila za uzgoj i čuvanje fazana, te je prenamijenjena u gater, tj. Prihvatalište za divlje svinje.

U gateru su trenutno smještene divlje svinje, kojima su lovci nadjenuli simpatična imena, a to su: Miško i njegova družica Žarka! Uskoro se očekuje nabavka još nekoliko divljih svinja.

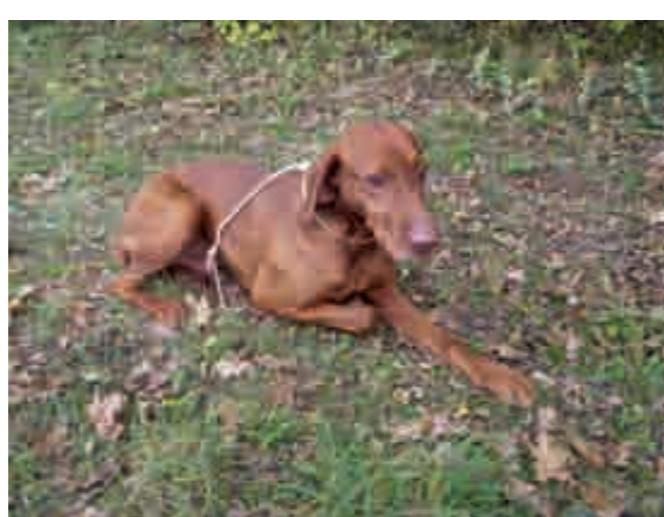
Iako je lovnogospodarski objekt Fazanerija ograđeni dio, ima dosta prostora gdje se slobodno kreću i žive nekoliko jelena lopatara i muflona. Iako su pomalo plašljivi, ponekad se odluče pokazati značajeljnim pogledima radoznalih posjetitelja.

Istovremeno, lovnogospodarskom objektu Duboka, dovršeni su radovi. Popravljena je vodovodna cijev koja je bila puknuta, tako da u zgradi opet ima pitke vode. Također je napravljena šahta u kojoj je postavljena nova cijev i ventil da bi se spriječilo smrzavanje preko zime.

Dana 20. i 21.09. održana je tradicionalna utakmica pasa. U ta dva dana psi polazu ispite sposobnosti za lov. Prvi dan ih je nastupilo 8, a drugi dan njih 5. Sve se to odvijalo pod budnim okom sudaca i gostiju, od kojih neki imaju i internacionalna iskustva.

Kao i svake godine do sada, sve se odvijalo u ugodnom ambijentu, dobrom društvu i nadasve dobrom raspoloženju.

Nakon utakmice, lovci su se poičastili pečenkicom, narescima i pićem, pričajući o lovnu i psima.

ŠAHOVSKI KLUB „LAPJAK“ VELIKA

Rastali smo se pred ljetnupauzu pozivnim brzopoteznim turnirom na kojem je nastupilo 14 učesnika. Uvjernjivi pobjednik MK Hrvoje Vlahov.

Nastavljaju se aktivnosti u klubu vezano za obilježavanje 30 godina rada i postojanja kluba. Predviđa se održavanje brzopoteznog turnira dana 28.09.2008. godine, gdje bi sudjelovalo do 30 učesnika, a među njima nekoliko igrača nositelja FIDE titula. Kako bismo isto ostvarili nužna je dobra organizacija i solidan nagradni fond (2.500 – 3.000 kuna) podjeljen u 10-ak nagrada.

Dana 5.10.2008. godine slijedi nam nastavak prvenstva u III Ligi Istok gdje nas čekaju 4 kola i grčevita borba za ostanak u ovom rangu. Ukoliko budemo u mogućnosti nastupiti u najjačem sastavu, smatramo da je ostanak u ovom rangu realan.

Za 16.11.2008. godine organizirali bismo susrete 8 ekipa u brzopoteznom šahu gdje bi sudjelovalo 40-ak igrača.

Nakon togado kraja godine u planu je izdavanje knjige o radu i postojanju kluba ovih 30 godina.

Jesen i zima je period kada su šahovske aktivnosti brojnije, tako ćemo i mi ponovo pokrenuti rad šahovske škole za početnike u osnovnoj školi Velika, a za naprednije u klupskom prostoru, o čemu ćemo ovih dana obavijestiti zainteresirane.

Mlade šahiste i šahistice bi ove godine u prvenstvo osnovnih škola u šahu, a iduće godine bi se registrirali kao ekipa za kadetsko takmičenje u okviru naše regije.

Dana 7.9.2008. godine GŠK Kutjevo je povodom dana grada organizirao ekipni turnir. Nastupilo je 5 ekipa sa sljedećim uspjehom: 1. ŠK Lipik-Pakrac, 2. ŠK Bedem – Gornji Bogićevci, 3. ŠK Lapjak – Velika, 4. ŠK Alca – Pleternica, 5. GŠK Kutjevo – Kutjevo.

ZABAVNE IGRE "LIPA" RADOVANCI mob: 098-256-554

HEP - Nastavno obrazovni centar
Adresa: Luke Blaževićevac 9, 24 530 Vrhovci
tel: +385 34 31 30 57
fax: +385 34 25 50 84

organizacija savjetovanja, stručnih skupova, seminara i tečajeva
usluge smještaja i prehrane , usluge prenočišta

SLAVONSKA KUHARICA

BROJ : 8

BIJELI ŽGANCHI SA VRHNJEM I LUKOM

Kalorično ali ukusno!

Vrijeme pripreme 45 min

Sastojci za 4 osobe

Žganci

cca 200gr krumpira

cca 300gr brašna

cca 1 litra vode

мало soli

Umak od vrhnja

300ml domaćeg vrhnja

Preprženi luk

1 velika glavica luka

cca 50ml ulja

Priprema

1.Krumpir ogulite, narežite na kockice i skuhajte u posoljenoj vodi.

Kad je skroz mekan zmiksajte ga ili zdrobite u toj istoj vodi.

Nastavite kuhati i dodajte brašno uz stalno miješanje.

Miješajte sa plosnatom kuhačom za žgance te kuhatje dokle god smjesa ne postane gusta i počne pucketati.

Dodajte brašna po potrebi.

2.Vrhne kuhajte na laganoj vatri uz stalno miješanje sve dok ne promjeni boju (cca 15min).

3.Luk sitno nasjeckajte i pržite ga dok lagano ne posmeđi.

Pazite da ne zagori.

Procjedite ga na situ za čaj.

Posluživanje

Na tanjure odvajajte žgančice sa žlicom koju ste namočili u masnoču, prelijte sa vrhnjem i pospite sa lukom.

PIŠE: ALEN SOLIĆ

